

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ

Ε Γ Κ Λ Η Σ Η

Του _____ με Α.Δ.Τ. _____ , Α.Φ.Μ. _____ κατοίκου
_____, οδός _____ αρ. _____, τηλ. _____
και διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου : _____

Κ Α Τ Α

1) _____	4) _____	7) _____
2) _____	5) _____	8) _____
3) _____	6) _____	9) _____

*****

Αξιότιμε κ. Δικαστά,

Θέτω υπ' όψιν Σας την παρακάτω αναλυτικώς περιγραφόμενη παραβατική συμπεριφορά των άνω εγκαλουμένων απέναντί μου (συνιστάμενη στην διάπραξη, κυρίως, των εγκλημάτων του **Βασανισμού**, της **Παραβίασης του Συντάγματος και του Ενωσιακού Δικαίου** (Εσχάτη Προδοσία), των **Εγκλημάτων κατά της Ανθρωπότητας** και της **Σύστασης Εγκληματικής Οργάνωσης** και ζητώ την άσκηση ποινικής διώξεως εναντίον τους και την κατά νόμον τιμωρία τους.

Ειδικότερα :

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ – ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Την _____
_____
_____
_____
_____
_____

οι άνω εγκαλούμενοι, επέβαλαν ιατρική πράξη (μάσκα, τεστ, εμβόλιο, ...) κατά καταφανή παραβίαση θεμελιωδών συνταγματικών διατάξεων, που είχαν επιβληθεί αρχικά κατά το χρονικό διάστημα 23.3.2020-3.5.2020 και επιβάλλονται εκ νέου από 7.11.2020 μέχρι και σήμερα, στα πλαίσια των κυβερνητικών μέτρων για την αναχαίτιση εξάπλωσης του νέου κορωνοϊού COVID-19, μολονότι γνώριζαν άριστα, άγνοια νόμου ΔΕΝ νοείται, ότι όλα τα παραπάνω δήθεν μέτρα παραβιάζουν καταφανώς θεμελιώδεις συνταγματικές διατάξεις, καθώς και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τους νόμους με υπερσυνταγματική ισχύ ως εφαρμογή στο εθνικό δίκαιο του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συμβάσεων με βάση το **άρθρο 28 του Συντάγματος**, το **άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση** και τον **Κανονισμό (ΕΕ) 2021/953**, όπως τον **Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας (νόμος 3418/2005)**, τη **Σύμβαση Οβιέδο 1997**

(νόμος 2619/1998), τη Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (Παράρτημα στην απόφαση 39/46 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών), το Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα (νόμος 2462/1997) και πολλά άλλα όπως περιγράφονται παρακάτω.

**Β. ΤΟ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ (ΚΑΤΑ ΠΡΟΦΑΝΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ
ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ & ΤΟΥ ΧΑΡΤΗ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ)**

Τα παραπάνω κυβερνητικά μέτρα τέθηκαν σε ισχύ, δυνάμει της υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 71342/6.11.2020 Κοινής Υπουργικής Αποφάσεως (Κ.Υ.Α.) (ΦΕΚ Β' 4899/6.11.2020), με αρχική διάρκεια από ώρα 6.00' π.μ. της 7.11.2020 έως ώρα 6.00' π.μ. της 30.11.2020, η οποία, όπως επικαιροποιήθηκε εκάστοτε, ήτοι, διά των ακόλουθων Κ.Υ.Α. : α) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 76629/28.11.2020 (ΦΕΚ Β' 5255/28.11.2020), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 30.11.2020 έως ώρα 6.00' π.μ. της 7.12.2020, β) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 78363/5.12.2020 (ΦΕΚ Β' 5350/5.12.2020), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 7.12.2020 έως ώρα 6.00' π.μ. της 14.12.2020, γ) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 80189/12.12.2020 (ΦΕΚ Β' 5486/12.12.2020), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 13.12.2020 έως ώρα 6.00' π.μ. της 7.1.2021, δ) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 2/2.1.2021 (ΦΕΚ Β' 1/2.1.2021), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 3.1.2021 έως ώρα 6.00' π.μ. της 11.1.2021, ε) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 1293/8.1.2021 (ΦΕΚ Β' 30/8.1.2021), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 8.1.2021 έως ώρα 6.00' της 18.1.2021, στ) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 3060/16.1.2021 (ΦΕΚ Β' 89/16.1.2021), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 18.1.2021 έως ώρα 6.00' π.μ. της 25.1.2021, ζ) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 4992/22.1.2021 (ΦΕΚ Β' 186/23.1.2021), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 25.1.2021 έως ώρα 6.00' π.μ. της 1.2.2021, η) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π. οικ.: 6877/29.1.2021 (ΦΕΚ Β' 341/29.1.2021), με ισχύ από ώρα 6.00' π.μ. της 30.1.2021 έως ώρα 6.00' της 8.2.2021, θ) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π.οικ. 8378 (ΦΕΚ Β' 454/5.2.2021), από ώρα 6.00' π.μ. της 6.2.2021 έως ώρα 6.00' της 15.2.2021 ι) υπ' αριθ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 10969 (ΦΕΚ Β' 648/20.2.2021), από ώρα 6.00' π.μ. της 22.2.2021 έως ώρα 6.00' της 1.3.2021 ιβ) υπ' αριθ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 18877 (ΦΕΚ Β' 1194/27.3.2021) ιγ) υπ' αριθ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 20651 (ΦΕΚ Β' 1308/3.4.2021), από ώρα 6.00' π.μ. της 5.4.2021 έως ώρα 6.00' της 12.4.2021 ιδ) υπ' αριθ. Δ1α/Γ.Π.οικ. 22439 ΚΥΑ (ΦΕΚ Β' 1441/10.4.2021 και ιε) υπ' αριθ. Δ1α/ΓΠ.οικ. 24489 ΚΥΑ (ΦΕΚ τ. Β' 1558/17.4.2021)

Γ. Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ - ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΑΠΟΔΕΙΚΝΟΥΝ ΤΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

Ο καθηγητής Δημητρόπουλος (Γενική Συνταγματική Θεωρία, σελ. 413) δίνει τον ορισμό της κανονιστικής εξουσιοδότησης από τη γενική θεωρία της οποίας πηγάζει η πρακτική των Πράξεων Νομοθετικού Περιεχομένου που είναι ο εξής :

«Κανονιστική εξουσιοδότηση είναι η παρεχόμενη προς τη διοίκηση, από το συντακτικό ή τον κοινό νομοθέτη, εξουσιοδότηση για την έκδοση κανόνων δικαίου με τη μορφή κανονιστικών πράξεων, με σκοπό τη διευκόλυνση του νομοθετικού έργου ή την αντιμετώπιση έκτακτων περιπτώσεων ή και κινδύνων»

Η κανονιστική εξουσιοδότηση αποκλίνει από την ομαλή ή «φυσική» λειτουργία του πολιτεύματος, καθώς το μόνο αρμόδιο όργανο για την έκδοση κανόνων δικαίου αποτελεί το νομοθετικό όργανο, δηλαδή η Βουλή. Συνεπώς, έχει εξαιρετικό χαρακτήρα. Ωστόσο, όπως προκύπτει από την γραμματολογική -και όχι μόνο- ερμηνεία του άρθρου 44 § 1 εδ. α' ο συντακτικός νομοθέτης, θέλοντας να αποτρέψει τυχόν αυθαιρεσίες της διοίκησης μέσω της παροχής προς αυτήν υπερεξουσιών, αναφέρει ότι ο εκδιδόμενος κανόνας δικαίου έχει τη μορφή της πράξεως νομοθετικού περιεχομένου, δηλαδή περιέχει μεν νομοθετικές ρυθμίσεις (ρυθμίσεις που εισάγουν, «θέτουν», κανόνες δικαίου), αλλά αυτές δεν παύουν να εντάσσονται στις κανονιστικές πράξεις της διοίκησης, κατηγορία κανόνων δικαίου που ιεραρχικά έπεται των (τυπικών) νόμων.

Άρα λοιπόν δεν δύναται μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου να αναστέλλει άρθρα του Συντάγματος, άρθρα του Ενωσιακού Δικαίου ή να καταστεί αδρανής τα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα και τις Διεθνείς Συμβάσεις και Συνθήκες που έχει αποδεχτεί επισήμως η Ελλάδα.

Ομοίως ο Μάνεσης (Παραδόσεις Συνταγματικού Δικαίου σελ 63) αναφέρει ότι

«Κατ' ακολουθίαν, οι κανόνες του Διεθνούς Δικαίου είναι συνταγματικώς κατοχυρωμένοι απέναντι της νομοθετικής εξουσίας, όλοι δε οι νόμοι, οι οποίοι αντίκεινται εις αυτούς, είναι άκυροι.»

και

«Οι κανόνες του Διεθνούς Δικαίου ημπορούν να καταργηθούν μόνο δια της αναθεώρησης του Συντάγματος»

Ο Δαγτόγλου (Ατομικά Δικαιώματα σελ 117) αποσαφηνίζει ότι

«Αφού τα ατομικά δικαιώματα είναι νομικά δικαιώματα, κατοχυρωμένα από το Σύνταγμα, μόνο το Σύνταγμα μπορεί να προβλέψει τον περιορισμό τους. Εκτός του Συντάγματος δεν υπάρχουν ούτε ατομικά δικαιώματα ούτε (αυτόνομοι) περιορισμοί τους. Ιδίως δεν υπάρχουν (εξωσυνταγματικοί) περιορισμοί αναφερόμενοι στη «σωτηρία του έθνους», τη «θέληση του λαού», το «υπέρτατο συμφέρον της πατρίδας» ή (απλώς και αορίστως) το «γενικό συμφέρον», το «δίκαιο της ανάγκης» - ή καν την πραγμάτωση μιας πολιτικής ιδεολογίας ή την εδραίωση και ανάπτυξη ενός πολιτικού καθεστώτος. Όπου το Σύνταγμα θέλει να περιορίσει ατομικά δικαιώματα για τους ανωτέρω λόγους, το αναφέρει ρητώς».

Δηλαδή δεν μπορεί κάποιος προφασιζόμενος νόμους, Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου ή άλλα πρόσκαιρα μέτρα να αναστέλλει το άρθρο 4 του Συντάγματος και να παραβιάζει κατάφορα το **άρθρο 1 του νόμου 4443/2016** (εφαρμογή της ίσης μεταχείρισης προσώπων), το **άρθρο 1 της Οδηγίας 2000/43/ΕΚ**, το **άρθρο 1 της Οδηγίας 2000/78/ΕΚ** και το **άρθρο 1 της Οδηγίας 2014/54/ΕΕ**, διαχωρίζοντας τους Έλληνες πολίτες σε «πατρίκιους» και «πληβείους».

Σύμφωνα με τον **Σύνταγμα της Ελλάδος**
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 28– Κανόνες του διεθνούς δικαίου και διεθνείς οργανισμοί

1. Οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου. Η εφαρμογή των κανόνων του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συμβάσεων στους αλλοδαπούς τελεί πάντοτε υπό τον όρο της αμοιβαιότητας.

Οι νόμοι που αποτελούν εφαρμογή του Διεθνούς Δικαίου και των Διεθνών Συμβάσεων υπερисχύουν από τους άλλους νόμους, διατάξεις, ΚΥΑ, αποφάσεις κλπ και συνεπώς καθιστούν κάθε τι αντίθετο προς αυτές ΑΚΥΡΟ και ΠΑΡΑΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση
(https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:2bf140bf-a3f8-4ab2-b506-fd71826e6da6.0010.02/DOC_1&format=PDF)

Άρθρο 6

3. Τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και όπως απορρέουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, αποτελούν μέρος των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης.

Οι Ευρωπαϊκές και Διεθνείς Συνθήκες και κυρίως αυτές που αφορούν τα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα και τις Θεμελιώδεις Ελευθερίες αποτελούν μέρος του Ενωσιακού Δικαίου με υπερσυνταγματική ισχύ δηλαδή υπερисχύουν από άλλους νόμους, διατάξεις, ΚΥΑ, αποφάσεις κλπ.

Σύμφωνα με το **Σύνταγμα της Ελλάδος**
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 2 - Πρωταρχικές υποχρεώσεις της πολιτείας

1. Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας.

και

Σύμφωνα με το **Σύνταγμα της Ελλάδος**
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 25 - Αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου, προστασία θεμελιωδών δικαιωμάτων

1. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκηση τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο (που συμφωνεί με αυτό όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4), εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας

ΜΟΝΟ το Σύνταγμα μπορεί να περιορίσει τα δικαιώματα του ανθρώπου ενώ οι νομοθετικοί περιορισμοί ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΠΟΙΟΥΝ τους συνταγματικούς περιορισμούς των κατ' ιδίαν θεμελιωδών δικαιωμάτων, δηλαδή αυτούς που προέρχονται απευθείας από τις οικείες συνταγματικές διατάξεις. Η αρχή της αναλογικότητας αποτελεί έναν συνταγματικό περιορισμό όλων ανεξαιρέτως των νομοθετικών περιορισμών των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

(Σπυρόπουλος Φ., Σύνταγμα κατ' άρθρο ερμηνεία, 2017, σελ 700)

Το δίκαιο και η ιατρική είναι επιστήμες που ασχολούνται με τον άνθρωπο και τα αγαθά που του ανήκουν. Παρά το γεγονός ότι κατάγονται από την ίδια μητέρα, τη Θρησκεία, βρίσκονται σε διαρκή αντιπαράθεση από την αρχή της γένεσής τους.

Η βασική αιτία της ανωτέρω αναφερόμενης αντίθεσης μεταξύ ιατρικής και δικαίου οφείλεται στο γεγονός ότι η ιατρική αντιμετωπίζει τον άνθρωπο ως αδύναμο και άρρωστο όν που έχει ανάγκη από βοήθεια, αλλά συχνά και ως αντικείμενο πειραματισμού, παραγνωρίζοντας την πρωταρχική υπόσταση του ως φορέα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων. Αντίθετα το δίκαιο, για να διαμορφώσει τους κανόνες του, έχει ως πρότυπο την αυτονομία της βούλησης του ανθρώπου.

Οι πρώτες γραπτές αναφορές σε ευθύνη του γιατρού βρίσκονται στο κώδικα του Χαμουραμπί (1700 Π.Χ.). Στην αρχαία Ελλάδα δεν υπάρχουν σαφείς πηγές από τις οποίες να μπορεί με βεβαιότητα να συναχθεί νομική δέσμευση (ποινική ή αστική) του γιατρού. Ο γιατρός δεν ασκούσε ούτε λειτουργήμα, ούτε επάγγελμα, όπως νοείται σήμερα. Ήταν περισσότερο χειρώναξ. Ταξίδευε από τόπο σε τόπο και αποφάσιζε μόνος του αν θα αναλάμβανε μια θεραπεία ή όχι.

Οργάνωση του ιατρικού επαγγέλματος δεν υπήρχε στην αρχαία Ελλάδα. Αρχικά το ιατρικό επάγγελμα ασκήθηκε από την πατριαρχική οικογένεια και η εκμάθησή του γινόταν μεταξύ των μελών της. Αργότερα όταν διασπάστηκαν τα πατριαρχικά γένη, το ιατρικό επάγγελμα ασκήθηκε ελευθερότερα. Μάλιστα κατά τον 4ο Π.Χ. αιώνα δημιουργήθηκαν οι λεγόμενες "Ασκληπιάδες" που αποτελούν τη μετάβαση της εξάσκησης του ιατρικού επαγγέλματος από την οικογένεια σε ευρύτερες επαγγελματικές ενώσεις - συντεχνίες. Τέτοιες συντεχνίες δημιουργήθηκαν κυρίως στην Κω. Έκφραση της συντεχνιακής οργάνωσης του ιατρικού επαγγέλματος αποτελεί κατά ένα τρόπο ο όρκος του Ιπποκράτη, ο οποίος δινόταν δημόσια όταν ένα νέο μέλος γινόταν δεκτό από τη "ιατρική συντεχνία". Με τον όρκο το νέο μέλος, ο νέος γιατρός ήταν υποχρεωμένος να τηρήσει ορισμένη συμπεριφορά τόσο κατά την εξάσκηση της ιατρικής όσο και απέναντι στους άλλους γιατρούς, έτσι ώστε να υπερασπίζεται τα συμφέροντα της συντεχνίας και να ασκεί το ιατρικό επάγγελμα στα πλαίσια της ηθικής τάξης. Ο όρκος αυτός υπήρξε μόνο εσωτερικό δίκαιο της ιατρικής συντεχνίας και δεν δημιούργησε γενικότερο κανόνα δικαίου, από τον οποίο να απορρέουν υποχρεώσεις του γιατρού προς τον ασθενή.

Κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα δημιουργήθηκαν στη Δύση οι πρώτες πανεπιστημιακές ιατρικές σχολές που συνέβαλαν στη συστηματοποίηση της ιατρικής ως επιστήμης. Οι μεγάλες επιδημίες που έπληξαν τη Δύση, έγιναν αιτία εκτεταμένων ιατρικών ερευνών, του σηματοδότησαν την περαιτέρω εξέλιξη της ιατρικής επιστήμης και έτσι προκάλεσαν την εντονότερη επέμβαση του δικαίου στις ιατρικές δραστηριότητες

(Ανδρουλιδάκη – Δημητριάδη Ι., Η Υποχρέωση Ενημέρωσης του Ασθενούς, 1993, σελ. 13-15)

Όπως είναι γνωστό μετά τη Συνθήκη της Λισαβόνας, ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων απέκτησε νομική δεσμευτικότητα, αλλά με μια πρωτοτυπία, αφού ορίζοντας η Συνθήκη ότι ο Χάρτης «**έχει το ίδιο νομικό κύρος με τις Συνθήκες**» ούτε ως παραπομπή μπορεί να νοηθεί αυτό, ούτε όμως και ως ενσωμάτωση στις Συνθήκες.

(Κανελλοπούλου-Μπότη Μ., Παναγοπούλου-Κουτνατζή Φ., Ιατρική Ευθύνη και Βιοηθική, 2014, σελ 155)

(Von K. Lenaerts, Die EU-Grundrechtcharta, Anwendbarkeit und Auslegung, EuR 2012, s.3. D. Jarass, Die Bindung der Mitgliedstaaten an die EU Grundrechte, NVwZ 2012, s. 457. Haratsch, König, Pechstein, Europarecht, 7 Aufl 2010, s. 297)

Αναγκαία Επεξήγηση Ενοιών

Ασθενής

Κάθε πολίτης, είτε υγιής είτε άρρωστος, που κάνει χρήση των υπηρεσιών υγείας.

Διάκριση

Διαφορετική αντιμετώπιση μεταξύ προσώπων σε όμοιες περιπτώσεις με βάση φυλή, φύλο, θρησκεία, πολιτικές γνώμες, εθνική ή κοινωνική καταγωγή, κλπ.

Πλάνη

Η εσφαλμένη γνώση ή άγνοια της πραγματικότητας, έτσι ώστε να υπάρχει διάσταση ανάμεσα στην πραγματικότητα και στην εικόνα που έχει γι' αυτήν ο πλανώμενος

Απάτη

Η δόλια παραπλάνηση. Η ενσυνείδητη παραποίηση της αλήθειας, που στηρίζεται στην εμπιστοσύνη και στην ευπιστία των άλλων.

Απειλή

Η εξαγγελία κάποιου κακού, το οποίο θέτει σε σπουδαίο και άμεσο κίνδυνο ανθρώπινα αγαθά που ανάγονται στην προσωπικότητα ή την περιουσία του ατόμου. Η απειλή να εξαρτάται από τη βούληση του απειλούντος, να μπορεί να προκαλέσει φόβο σε γνωστικό άνθρωπο και να αποβλέπει να οδηγήσει σε δήλωση βούλησης του απειλούμενου προσώπου.

Χρηστά Ήθη

Η εσφαλμένη γνώση ή άγνοια της πραγματικότητας, έτσι ώστε να υπάρχει διάσταση ανάμεσα στην πραγματικότητα και στην εικόνα που έχει γι' αυτήν ο πλανώμενος

Υγεία

Η υγεία, η οποία αποτελεί βασικό κοινωνικό αγαθό για κάθε πολίτη, ορίζεται από τον καταστατικό χάρτη του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (Π.Ο.Υ.) ως η κατάσταση πλήρους σωματικής, ψυχικής και κοινωνικής ευεξίας και όχι μόνο η απλή έλλειψη ασθένειας ή αναπηρίας και αποτελεί την έννοια της απόλυτης συνθήκης, προκειμένου να έχει νόημα κάθε άλλη δραστηριότητα (WHO. Viral haemorrhagic fevers. Report of a WHO Expert Committee. Technical Report Series. 721. Geneve. 1985)

Σύμφωνα με τον **Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας**
(Υπερσυνταγματικός νόμος 3418/2005 - ΦΕΚ 287 Α / 28-11-2005)

Άρθρο 1– Έννοιες, ορισμοί και πεδίο εφαρμογής του παρόντος

- 1.** Ιατρική πράξη είναι εκείνη που έχει ως σκοπό τη με οποιαδήποτε επιστημονική μέθοδο πρόληψη, διάγνωση, θεραπεία και αποκατάσταση της υγείας του ανθρώπου.
- 2.** Ως ιατρικές πράξεις θεωρούνται και εκείνες οι οποίες έχουν ερευνητικό χαρακτήρα, εφόσον αποσκοπούν οπωσδήποτε στην ακριβέστερη διάγνωση, στην αποκατάσταση ή και τη βελτίωση της υγείας των ανθρώπων και στην προαγωγή της επιστήμης.
- 3.** Στην έννοια της ιατρικής πράξης περιλαμβάνονται και η συνταγογράφηση, η εντολή για διενέργεια πάσης φύσεως παρακλινικών εξετάσεων, η έκδοση ιατρικών πιστοποιητικών και βεβαιώσεων και η γενική συμβουλευτική υποστήριξη του ασθενή.

Άρθρο 12– Συναίνεση του ενημερωμένου ασθενή

- 1.** Ο ιατρός δεν επιτρέπεται να προβεί στην εκτέλεση οποιασδήποτε ιατρικής πράξης χωρίς την προηγούμενη συναίνεση του ασθενή.
- 2.** Προϋποθέσεις της έγκυρης συναίνεσης του ασθενή είναι οι ακόλουθες:
  - α)** Να παρέχεται μετά από πλήρη, σαφή και κατανοητή ενημέρωση, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο.
    - αα)** Αν ο ασθενής είναι ανήλικος, η συναίνεση δίδεται από αυτούς που ασκούν τη γονική μέριμνα ή έχουν την επιμέλειά του. Λαμβάνεται, όμως, υπόψη και η γνώμη του, εφόσον ο ανήλικος, κατά την κρίση του ιατρού, έχει την ηλικιακή, πνευματική και συναισθηματική ωριμότητα να κατανοήσει την κατάσταση της υγείας του, το περιεχόμενο της ιατρικής πράξης και τις συνέπειες ή τα αποτελέσματα ή τους κινδύνους της πράξης αυτής. Στην περίπτωση της παραγράφου 3 του άρθρου 11 απαιτείται πάντοτε η συναίνεση των προσώπων που ασκούν τη γονική μέριμνα του ανηλίκου.
    - γ)** Η συναίνεση να μην είναι αποτέλεσμα πλάνης, απάτης ή απειλής και να μην έρχεται σε σύγκρουση με τα χρηστά ήθη.
    - δ)** Η συναίνεση να καλύπτει πλήρως την ιατρική πράξη και κατά το συγκεκριμένο περιεχόμενό της και κατά το χρόνο της εκτέλεσής της.

Η χρήση μάσκας, τα διάφορα τεστ, τα εμβόλια κλπ (πράξεις που αφορούν την πρόληψη, τη διάγνωση και τη θεραπεία) αποτελούν συνεπώς με βάση τις ως άνω έννοιες, ιατρικές πράξεις (όπως η συνταγή, η ιατρική βεβαίωση, η συμβουλευτική υποστήριξη, ...) που απαιτούν τη ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ του ασθενούς κατόπιν υποχρεωτικής ΠΛΗΡΟΥΣ, ΣΑΦΟΥΣ και ΚΑΤΑΝΟΗΤΗΣ ενημέρωσης και που δεν πρέπει να είναι αποτέλεσμα ΠΛΑΝΗΣ, ΑΠΑΤΗΣ ή ΑΠΕΙΛΗΣ.

ΚΑΜΙΑ εξαίρεση δεν αναφέρεται που να μην ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ η συναίνεση και ΚΑΝΕΝΑΣ διαχωρισμός των ιατρικών πράξεων σε κατηγορίες όπου δεν είναι υποχρεωτική η πλήρης, σαφής και κατανοητή ενημέρωση ή να επιτρέπεται η απειλή, η πλάνη και η απάτη για την εκμείυσή της συναίνεσης. Συνεπώς ΟΥΔΕΜΙΑ ιατρική πράξη ΔΕΝ είναι νόμιμη αν δεν υπάρχει η συγκατάθεση του ασθενούς η οποία θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένης και ανεπηρέαστης πληροφόρησης στον κατάλληλο χρόνο και κατά τρόπο κατανοητό.

Ο ασθενής (δηλαδή ο κάθε πολίτης) έχει το δικαίωμα να συγκατατεθεί ή να αρνηθεί ΚΑΘΕ διαγνωστική ή θεραπευτική πράξη που πρόκειται να διενεργηθεί σε αυτόν. (άρθρο 47 του νόμου 2071/1992)

Σύμφωνα με τον **Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας**
(Υπερσυνταγματικός νόμος 3418/2005 - ΦΕΚ 287 Α / 28-11-2005)

Άρθρο 2 – Η άσκηση της ιατρικής ως λειτούργημα

4. Ο ιατρός σέβεται την ανθρώπινη ζωή ακόμη και κάτω από απειλή και δεν χρησιμοποιεί τις γνώσεις του ενάντια στις αρχές του ανθρωπισμού. Δεν συντρέχει ούτε παρέχει υποστήριξη σε βασανιστήρια ή άλλες μορφές εξευτελιστικής και απάνθρωπης συμπεριφοράς, οποιαδήποτε και αν είναι η πράξη για την οποία κατηγορείται ή θεωρείται ένοχος ή ύποπτο το θύμα αυτών των διαδικασιών, σε καιρό ειρήνης ή πολέμου.

Ο ιατρός σε ΚΑΜΙΑ περίπτωση δεν θα πρέπει με το οποιοδήποτε πρόσχημα να επιβάλλει βασανιστήρια, δηλαδή ιατρικές πράξεις χωρίς συναίνεση και να εξευτελίζει τον ασθενή υποβάλλοντάς τον σε αυτές ενάντια στη θέλησή του απειλώντας τον με αποκλεισμό από την ιατρική φροντίδα.

Σύμφωνα με τον **Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας**
(Υπερσυνταγματικός νόμος 3418/2005 - ΦΕΚ 287 Α / 28-11-2005)

Άρθρο 8 – Η ιατρική ως σχέση εμπιστοσύνης και σεβασμού

3. Ο ιατρός δεν παρεμβαίνει στην προσωπική και οικογενειακή ζωή του ασθενή, παρά μόνο στο μέτρο, στο βαθμό και στην έκταση που είναι αναγκαίο και αρκετό για την αποτελεσματική προσφορά των ιατρικών υπηρεσιών του εφόσον αυτό του έχει επιτραπεί.

4. Ο ιατρός, κατά την παροχή των ιατρικών υπηρεσιών, σέβεται τις θρησκευτικές, φιλοσοφικές, ηθικές ή πολιτικές απόψεις και αντιλήψεις του ασθενή. Οι απόψεις του ιατρού σχετικά με τον τρόπο ζωής του ασθενή, τις πεποιθήσεις και την κοινωνική ή

οικονομική κατάσταση του τελευταίου δεν επιτρέπεται να επηρεάζουν τη φροντίδα ή τη θεραπευτική αντιμετώπιση που παρέχεται.

Ο ιατρός ΔΕΝ μπορεί να επιβάλλει αλλαγή στις πεποιθήσεις και στα πιστεύω του ασθενούς και συνεπώς πρέπει να σέβεται τη θέση του ασθενούς στο αν θα φοράει ή όχι μάσκα, αν θα κάνει τεστ, εμβόλιο κλπ ή όχι

Σύμφωνα με τον **Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας**
(Υπερσυνταγματικός νόμος 3418/2005 - ΦΕΚ 287 Α / 28-11-2005)

Άρθρο 9 – Υποχρεώσεις του ιατρού προς τον ασθενή

1. Ο ιατρός δίνει προτεραιότητα στην προστασία της υγείας του ασθενή.
2. Ο ιατρός δεν μπορεί να αρνείται την προσφορά των υπηρεσιών του για λόγους άσχετους προς την επιστημονική του επάρκεια, εκτός εάν συντρέχει ειδικός λόγος, που να καθιστά αντικειμενικά αδύνατη την προσφορά των υπηρεσιών του.
4. Ο ιατρός μπορεί να διακόψει την παροχή των υπηρεσιών, που ήδη προσφέρει στον ασθενή του, για λόγους επιστημονικούς ή προσωπικούς και εφόσον δεν τίθεται σε άμεσο κίνδυνο η υγεία ή η ζωή του τελευταίου. Στην περίπτωση αυτή, οφείλει, εφόσον του ζητηθεί, να υποδείξει άλλο συνάδελφό του για την αναπλήρωσή του.

Ο ιατρός σε ΚΑΜΙΑ περίπτωση ΔΕΝ μπορεί να αρνηθεί τις υπηρεσίες του στον ασθενή παρά μόνο αν δεν έχει την επάρκεια δηλαδή είναι καρδιολόγος και έχει να αντιμετωπίσει γυναικολογικό πρόβλημα και αυτό ΜΟΝΟ σε ΜΗ έκτακτη ανάγκη που δεν υπάρχει κατάλληλος ιατρός.

Ο ιατρός ΔΕΝ μπορεί να διακόψει την παροχή των υπηρεσιών του, παρά ΜΟΝΟ ΑΝ υποδείξει άλλον ιατρό στη θέση του

Συμφώνως προς τη διάταξη της **§ 1 του άρθρου 9 Κ.Ι.Δ.** δεν θεωρείται δικαιολογημένο κώλυμα ο κίνδυνος για τη ζωή και την υγεία του ιατρού από την ασθένεια ... Αν προκλήθηκε βλάβη της υγείας ή θάνατος του ασθενή από την αδικαιολόγητη άρνηση τότε θα διωχθεί για παράβαση του **άρθρου 302 Π.Κ.** αν προκλήθηκε θάνατος ή για παράβαση του **άρθρου 314 Π.Κ.** αν προκλήθηκε μόνο σωματική βλάβη. Οι παραπάνω διατάξεις εφαρμόζονται εφόσον ο ιατρός παρέλειψε από αμέλεια. Αν η άρνηση έγινε με πρόθεση (αρκεί και ο ενδεχόμενος δόλος), τότε θα διωχθεί για τα αποτελέσματα της άρνησής του (θάνατο ή βλάβη της υγείας του ασθενή) για ανθρωποκτονία από πρόθεση ή για επικίνδυνη ή βαριά σωματική βλάβη, ανάλογα με το αποτέλεσμα.

(Λασκαρίδης Ε., Ερμηνεία Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας, 2012, σελ 106)

Το ιατρικό λειτούργημα ασκείται σύμφωνα με τους γενικά αποδεκτούς και ισχύοντες κανόνες της ιατρικής επιστήμης. Διέπεται από απόλυτο σεβασμό στην ανθρώπινη ζωή και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και απευθύνεται σε όλους τους ανθρώπους χωρίς διάκριση φύλου, φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, ηλικίας, σεξουαλικού προσανατολισμού, κοινωνικής θέσης ή πολιτικής ιδεολογίας (**άρθρο 2 § 3 Κ.Ι.Δ.**). Από τη διάταξη αυτή, σε συνδυασμό με εκείνες των **άρθρων 914, 330, 297-299, 200, 281 και 288 Α.Κ.**, συνάγεται ότι ο ιατρός είναι υποχρεωμένος να συμμορφώνεται σε κάθε περίπτωση παροχής ιατρικών υπηρεσιών προς τις θεμελιώδεις αρχές της ιατρικής επιστήμης και της κεκτημένης πείρας, ...

(Κουκούλης Α.Ν., Εγχειρίδιο Ιατρικής Ευθύνης και Δεοντολογίας, 2020, σελ 7)

Οι ασθενείς μπορούν να ενθαρρυνθούν, αλλά δεν μπορούν να αναγκαστούν να συμμορφωθούν με ιατρικές συμβουλές σχετικά με τη διαχείριση της υγείας τους ή του τρόπου ζωής τους.

(Κουκούλης Α.Ν., Εγχειρίδιο Ιατρικής Ευθύνης και Δεοντολογίας, 2020, σελ 34)

Η ιατρική πράξη που διενεργείται χωρίς την έγκυρη συναίνεση του ασθενούς η καθ' υπέρβαση της συναίνεσης του, ακόμα και αν εκτελείται σύμφωνα με όλους τους κανόνες της ιατρικής, παραβιάζει τις προαναφερόμενες διατάξεις του νόμου, καθώς και την τυχόν υπάρχουσα, μεταξύ του γιατρού και του ασθενούς, σύμβαση ιατρικής αγωγής. Ενεργοποιεί, λοιπόν, η αυθαίρετη ιατρική πράξη, την ενδοσυμβατική ευθύνη του ιατρού, ανεξάρτητα αν συνιστά παράβαση κυρίας η παρεπόμενης συμβατικής υποχρέωσης. Επιπλέον συνιστά και παράνομη προσβολή της προσωπικότητας (Α.Κ. 57) στην ειδικότερη έκφραση του δικαιώματος κάθε προσώπου να αυτοκαθορίζεται σε σχέση με τη σωματική ακεραιότητα και την υγεία του και την βουλευτική αυτονομία του.

(Κουκούλης Α.Ν., Εγχειρίδιο Ιατρικής Ευθύνης και Δεοντολογίας, 2020, σελ 35)

Η συναίνεση του ασθενούς κατά την κρατούσα άποψη είναι οιονεί δικαιοπραξία στην οποία η έννομη συνέπεια είναι ανεξάρτητη από τη βούληση του δηλώσαντος τη βούλησή του.

(Γεωργιάδης Απ, Ενοχικό Δίκαιο – Ειδικό Μέρος ΙΙ, σελ 193, Σταθόπουλος, Γενικό Ενοχικό Δίκαιο, σελ 994, Πελλένη-Παπαγεωργίου Α. Ιατρικής Αστική Ευθύνη και Συναίνεση του Ασθενούς, σελ 34)

Η υποχρέωση του γιατρού να μην διενεργεί ιατρικές πράξεις χωρίς τη συναίνεση του ασθενούς, καθώς και υποχρέωση του να παρέχει στον ασθενή πληροφορίες αφενός για τη γενική κατάσταση της υγείας του, αφετέρου για τη φύση, το σκοπό και τους κινδύνους επικείμενης ιατρικής πράξης (υποχρέωση ενημέρωσης του ασθενούς) αποτυπώνονται στην **Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα** και τη Βιοϊατρική (**Σύμβαση Οβιέδο του 1997**), που ισχύει Στην Ελλάδα υπερεισχύοντας του κοινού δικαίου (**ν.2619/1998**) στα άρθρα 5-10. Ειδικότερα σύμφωνα με το **άρθρο 5 § 1 «Επέμβαση σε θέματα υγείας μπορεί να υπάρξει μόνο, αφού το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δώσει την ελεύθερη συναίνεση του, κατόπιν προηγούμενης σχετικής ενημέρωσης».** **§ 2 «Το πρόσωπο αυτό θα ενημερώνεται εκ των προτέρων καταλλήλως ως προς το σκοπό και τη φύση της επέμβασης, καθώς και ως προς τα επακόλουθα και κινδύνους που αυτή συνεπάγεται»**

(Φουντεδάκη Κ., Παραδόσεις Αστικής Ιατρικής Ευθύνης, 2018, σελ 75)

Ο Κ.Ι.Δ. συμπεριέλαβε κατ' ουσίαν τις προαναφερόμενες ρυθμίσεις της σύμβασης του Οβιέδο στα άρθρα 11 (για την ενημέρωση) και 12 (για τη συναίνεση) τα οποία περιέχουν, πάντως, πιο αναλυτική και διεξοδική ρύθμιση για τη συναίνεση και την ενημέρωση του ασθενούς. Τα άρθρα αυτά του νομού καθορίζουν συγκεκριμένες νομικές - και όχι απλώς δεοντολογικές - υποχρεώσεις για το γιατρό, οπότε δεν δικαιολογείται ο δισταγμός της νομολογίας να τα χρησιμοποιήσει για τη θεμελίωση της παρανομίας από την παράβαση των αρχών της συναίνεσης του ενημερωμένου ασθενούς, περιοριζόμενη στις διατάξεις του **νόμου 2619/1996**. Το ελληνικό δίκαιο περιέχει πλήρη νομοθετική κατοχύρωση του δόγματος της «συναίνεσης του ενημερωμένου ασθενούς» (διεθνώς γνωστό ως "informed consent" doctrine). Εξαιτίας του αγγλικού όρου, πολλοί και στην Ελλάδα χρησιμοποιούν τον όρο «ενημερωμένη συναίνεση», που όμως μάλλον είναι γλωσσικά ατυχής και ορθώς δεν υιοθετήθηκε από τον Κ.Ι.Δ.

(Φουντεδάκη Κ., Παραδόσεις Αστικής Ιατρικής Ευθύνης, 2018, σελ 76)

(ΑΠ 687/2013. ΑΠ 424/2012. ΔΕΦΕΘ 15/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΕΦΑΘ 6426/2013 ΕΔΑΔΠολΔ2014, 44. ΔΕΥΑΘ 2244/2009. ΠΠΡΑΘ 615/2016. ΠΠΡΘες 16591/2015. ΠΠΡΑΘ 260/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ.

Εφαρμογή Κ.Ι.Δ. σε ΠΠρΘες 27115/2010 ΕφΑΔΠολΔ 2012, 1063. ΠΠρΘες 12941/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ. ΠΠρΑΘ 1449/2007 Αρμ 2009, 1006. ΜΠρΘες 11595/2017 Αρμ 2017, 1137.)

Το δικαίωμα του ασθενούς να αποφασίζει, ύστερα από επαρκή ενημέρωση του, αν θα δεχτεί ή όχι οποιασδήποτε μορφής επέμβαση στο σώμα και στην υγεία του, αποτελεί εκδήλωση της βουλευτικής αυτονομίας και αυτοδιάθεσής του. Έτσι, βρίσκει συνταγματική κατοχύρωση στο πλαίσιο της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και της προστασίας της ανθρώπινης αξίας (άρθρο 5 § 1, και 2 § 1 Σ) και προστατεύεται από το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ (προστασία ιδιωτικής ζωής) και το άρθρο 7 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο χάρτης πάντως περιέχει ειδική ρύθμιση για τη συναίνεση του ασθενούς, στο **άρθρο 3**, που προστατεύει το δικαίωμα στην ακεραιότητα του προσώπου **§ 1 «Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στη σωματική και διανοητική του ακεραιότητα» § 2 «Στο Πεδίο της ιατρικής και της βιολογίας, πρέπει να τηρούνται ιδίως τα εξής: α) η ελεύθερη και εν επιγνώσει συναίνεση του ενδιαφερομένου, σύμφωνα με τις λεπτομερέστερες διατάξεις που ορίζονται από το νόμο»**.

(Φουντεδάκη Κ., Παραδόσεις Αστικής Ιατρικής Ευθύνης, 2018, σελ 76)

(Αποφάσεις Altug v. Turkey, 30.6.2015. H.K. v. Finland, 3.7.2012. V.C. v. Slovakia, 8.11.2011. M.A.K. and R.K. v. United Kingdom, 23.3.2010. Codarcea v. Romania, 2.6.2009. Trocellier v. France, 5.10.2006. Starck v. Germany, 16.6.2005. Glass v. United Kingdom, 9.3.2001, www.hudoc.coe.int)

Εξάλλου, το δικαίωμα του ασθενούς να ενημερώνεται για τη γενική κατάσταση της υγείας του συνιστά ειδικότερη έκφανση των συνταγματικά κατοχυρωμένων **(άρθρα 5 § 1 και 9 § 1β' του Συντάγματος)** δικαιωμάτων ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και ιδιωτικού βίου. Συμπερασματικά, η συναίνεση και η ενημέρωση του ασθενούς έχουν θεμελίωση στο Σύνταγμα και σε Ευρωπαϊκά Νομοθετικά Κείμενα.

Σε επίπεδο αστικού δικαίου, η προϋπόθεση της έγκυρης συναίνεσης του ασθενούς προκύπτει και από την εξέταση της ιατρικής πράξης υπό την οπτική γωνία της προστασίας της προσωπικότητας του ασθενούς **(57 Α.Κ.)**. Επιπρόσθετα γίνεται δεκτό ότι η υποχρέωση λήψης της συναίνεσης και ενημέρωσης του ασθενούς συνιστά παρεπόμενη **(288 Α.Κ.)** - η κατ' άλλους κυρία - συμβατική υποχρέωση του γιατρού από τη σύμβαση ιατρικής αγωγής.

(Φουντεδάκη Κ., Παραδόσεις Αστικής Ιατρικής Ευθύνης, 2018, σελ 76-77)

Η ιατρική πράξη που διενεργείται χωρίς την έγκυρη συναίνεση του ασθενούς (η οποία, για συντομία μπορεί να καλείται και «αυθαίρετη» ιατρική πράξη), ακόμα και αν εκτελείται σύμφωνα με όλους τους κανόνες της ιατρικής, παραβιάζει τις προαναφερθείσες διατάξεις του νόμου, καθώς και την τυχόν υπάρχουσα μεταξύ του γιατρού και του ασθενούς σύμβαση ιατρικής αγωγής. Ενεργοποιεί, λοιπόν, η αυθαίρετη ιατρική πράξη, την ενδοσυμβατική ευθύνη του ιατρού, ανεξάρτητα από την διχογνωμία που υπάρχει αν συνιστά παράβαση κυρίας ή παρεπόμενης συμβατικής υποχρέωσης. Επιπλέον, συνιστά και παράνομη προσβολή της προσωπικότητας **(57 Α.Κ.)**, στην ειδικότερη έκφανση της του δικαιώματος κάθε προσώπου να αυτοκαθορίζεται σε σχέση με τη σωματική ακεραιότητα και την υγεία του

(Φουντεδάκη Κ., Παραδόσεις Αστικής Ιατρικής Ευθύνης, 2018, σελ 77-78)

Με δεδομένο ότι συναίνεση μπορεί να γίνει αντιληπτή ως ανακοίνωση βούλησης και ότι ο νόμος **(άρθρο 12 Κ.Ι.Δ.)** ως προς την ικανότητα για συναίνεση περιέχει ειδική ρύθμιση, που παραπέμπει στα ισχύοντα για τη δικαιοπρακτική ικανότητα, ενώ επίσης αναφέρεται σε «κύρος» της συναίνεσης, σε αντίθεση στα χρηστά ήθη και σε ελαττώματα βούλησης, δηλαδή σαφώς αναφέρεται στις περί δικαιοπραξιών διατάξεις, ορθότερο είναι να προκριθεί ο νομικός χαρακτηρισμός της οιονεί δικαιοπραξίας, όπου γίνεται δεκτή η αναλογική εφαρμογή των διατάξεων για τις δικαιοπραξίες.

(Φουντεδάκη Κ., Παραδόσεις Αστικής Ιατρικής Ευθύνης, 2018, σελ 80)

Ρητά αναφέρεται στον **Κ.Ι.Δ.** ότι η συναίνεση είναι ανίσχυρη και δεν μπορεί να λειτουργήσει νομιμοποιητικά, όταν αντίκειται στο νόμο ή στα χρηστά ήθη (**άρθρο 12 § 2γ Κ.Ι.Δ.**). Αυτό γινόταν και παλαιότερα ερμηνευτικά δεκτό. Κάτι τέτοιο θα συμβαίνει, όταν η πράξη στην οποία αναφέρεται η συναίνεση είναι παράνομη ή ανήθικη (λ.χ. συναίνεση σε απαγορευμένη μεταμόσχευση). Όπως αναφέρθηκε, αντίθετη στα χρηστά ήθη θεωρείται η κρατούσα στο δίκαιο μας άποψη την ιατρική πράξη και τη σχετική συναίνεση, όταν η προσβολή που συνεπάγεται η ιατρική πράξη, κατά το σκοπό της, δεν γίνεται για να σωθεί ένα άλλο αγαθό υπέρτερης αξίας του ίδιου προσώπου ή το προσδοκώμενο από την πράξη όφελος υπολείπεται της βλάβης και του κινδύνου που συνδέονται με την πράξη.

(Φουντεδάκη Κ., Παραδόσεις Αστικής Ιατρικής Ευθύνης, 2018, σελ 93)

Όπως είναι γνωστό, η παροχή βοήθειας προς τον ασθενή αποτελεί πρωταρχικό καθήκον που πηγάζει όχι μόνο από το δίκαιο, αλλά και από την ιατρική ηθική.

(Κανελλοπούλου-Μπότη Μ., Παναγοπούλου-Κουτνατζή Φ., Ιατρική Ευθύνη και Βιοηθική, 2014, σελ 320)

Ο ιατρός που αρνείται την παροχή βοήθειας προς τον ασθενή για λόγους που δεν αφορούν την επάρκειά του, όχι μόνο παρανομεί αλλά είναι και ανήθικος ως χαρακτήρας.

Οι Κανόνες δεοντολογίας κατά κύριο λόγο επαναλαμβάνουν, συμπληρώνουν ή καταγράφουν με σαφέστερο ή και απλούστατο τρόπο νομικές διατάξεις που έχουν ήδη τυποποιηθεί σε άλλα νομοθετικά κείμενα. Στην περίπτωση αυτή οι κανόνες δεοντολογίας συμβάλλουν στο εγχείρημα να καταστεί διαυγέστερο το περιεχόμενό τους προς όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, δηλαδή ιατρούς, ασθενείς, συγγενείς κλπ, ενώ παράλληλα αποδίδουν ιδιαίτερη έμφαση στην ηθική διάσταση των επίμαχων ρυθμίσεων. Επεκτείνονται συνεπώς πέρα από τα ελάχιστα νομικώς αποδεκτά όρια δράσης και συμπεριφοράς που θέτουν οι κανόνες του ποινικού ή του πειθαρχικού δικαίου και επιχειρούν δεισδύσουν στον πυρήνα των ηθικών δεσμεύσεων που ενσωματώνουν οι επίμαχοι κανόνες, να αναδείξουν δηλαδή ευρύτερα το ηθικό τους περιεχόμενο, όπως αυτό εντάσσεται σε ένα ηθικοπολιτικό σύστημα υποχρεώσεων που αναλαμβάνει από τη φύση του λειτουργημάτος του ο ιατρός.

Τα δικαιώματα των ασθενών ως ιδιαίτερη έκφραση του δικαιώματος στην υγεία, αποτελούν τις νομικές ρυθμίσεις με την αμεσότερη σχέση αλληλοεπικάλυψης και συμπληρωματικότητας προς τον Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας. Τα δικαιώματα των ασθενών θεμελιώνονται στη συστηματική ερμηνεία του **άρθρου 21 § 3 του Συντάγματος** με τις αρχές της ανθρώπινης αξίας και του αυτοκαθορισμού του προσώπου κατά το **άρθρο 2 § 1 του Συντάγματος**, καθώς επίσης με την αρχή της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και με την προστασία της ιδιωτικής ζωής και των προσωπικών δεδομένων κατά τα **άρθρα 5 § 1, 9 και 9Α του Συντάγματος.** Η προστασία του δικαιώματος στην υγεία συνυφαίνεται εν προκειμένω με τη συστηματικά αναγνωρίσιμη ιδιότητα κάθε ανθρώπου ως φορέα ελευθερίας, δηλαδή με τη δυνατότητα αυτοκαθορισμού και συνειδητής απόφασης.

(Κοντιάδης Ξ., Σουλιώτης Κ., Σύγχρονες Προκλήσεις στην Πολιτική Υγείας, 2005, εσλ 217-218)

(Κοντιάδης Ξ., Συνταγματικές εγγυήσεις και θεσμική οργάνωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλειας, 2004, σελ 445. Μανιτάκης Α., Κράτος δικαίου και δικαστικός έλεγχος της συνταγματικότητας, 1994, σελ 409. Τασόπουλος Γ., Το ηθικοπολιτικό θεμέλιο του Συντάγματος, 2001, σελ 204).

Σύμφωνα με τη Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα: «Τα δικαιώματα του ασθενούς» (2008/C 10/18)

(Υπερσυνταγματική - <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52007IE1256&from=FR>)

3.3 - Δικαίωμα στην ελεύθερη και συνειδητή συγκατάθεση

3.3.1.1 Η συμφωνία του ασθενούς που έχει ενημερωθεί, πρέπει να είναι ρητή, δηλαδή να έχει εκφραστεί αντικειμενικά. Ο ασθενής, αφού ενημερωθεί, μπορεί να αποδεχθεί ή να αρνηθεί τη διαδικασία που του προτείνεται.

3.2.2 Η ενημέρωση δεν είναι αυτοσκοπός αλλά ένα μέσον που θα επιτρέψει στο άτομο να προβεί σε ελεύθερες και εύστοχες επιλογές. Για το λόγο, αυτό οι όροι παροχής της ενημέρωσης είναι τόσο σημαντικοί όσο και η ίδια η ενημέρωση. Οι όροι αυτοί εντάσσονται σε μια διαδικασία που θα κινητοποιήσει διάφορες πηγές ενημέρωσης, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται το Διαδίκτυο και τα τηλέφωνα των ενώσεων όπου ο ασθενής θα επικοινωνεί με πολλούς επαγγελματίες που έχουν όλοι να διαδραματίσουν το δικό τους ρόλο. Η προφορική ενημέρωση είναι ουσιαστικής σημασίας. Σε τακτά διαστήματα, ο γιατρός πρέπει να βεβαιώνεται ότι ο ασθενής κατενόησε και ικανοποιήθηκε από την ενημέρωση.

Αν η συναίνεση δεν είναι ρητή, δηλαδή αντικειμενικά εκπεφρασμένη, τότε είναι ΑΚΥΡΗ, δηλαδή ως να μην υπάρχει.

Σύμφωνα με την **Ευρωπαϊκή Χάρτα Δικαιωμάτων των Ασθενών**

(Υπερσυνταγματική - https://ec.europa.eu/health/ph_overview/co_operation/mobility/docs/health_services_co108_en.pdf)

1 - Right to Preventive Measures

Every individual has the right to a proper service in order to prevent illness.

(Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να απολαμβάνει την παροχή των κατάλληλων υπηρεσιών προκειμένου να εμποδίσει την εμφάνιση ασθενειών.)

2 - Right of Access

Every individual has the right of access to the health services that his or her health needs require. The health services must guarantee equal access to everyone, without discriminating on the basis of financial resources, place of residence, kind of illness or time of access to services.

(Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα της πρόσβασης στις υπηρεσίες υγείας που απαιτεί η κατάσταση της υγείας του. Οι υπηρεσίες υγείας πρέπει να εξασφαλίζουν ισότιμη πρόσβαση σε όλους χωρίς διακρίσεις ως προς την οικονομική κατάσταση, τον τόπο κατοικίας, το είδος της ασθένειας ή τον χρόνο πρόσβασης στις υπηρεσίες.)

3 - Right to Information

Every individual has the right to access to all kind of information regarding their state of health, the health services and how to use them, and all that scientific research and technological innovation makes available.

(Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα της πρόσβασης σε κάθε είδος πληροφόρησης σχετικά με την κατάσταση της υγείας του, τις υπηρεσίες υγείας και τον τρόπο να τις χρησιμοποιεί καθώς επίσης και σε κάθε διαθέσιμη επιστημονική έρευνα και τεχνολογική καινοτομία.)

4 - Right to Consent

Every individual has the right of access to all information that might enable him or her to actively participate in the decisions regarding his or her health; this information is a prerequisite for any procedure and treatment, including the participation in scientific research.

(Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα της πρόσβασης σε κάθε είδος πληροφορίας που μπορεί να τον βοηθήσει να συμμετέχει ενεργά στην λήψη αποφάσεων που αφορούν την υγεία του. Η πληροφόρηση αυτή αποτελεί προϋπόθεση για κάθε θεραπευτική πράξη και διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής σε κλινικές δοκιμές.)

5 - Right to Free Choice

Each individual has the right to freely choose from among different treatment procedures and providers on the basis of adequate information.

(Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα της ελεύθερης επιλογής μεταξύ διαφόρων θεραπευτικών διαδικασιών και παροχών υπηρεσιών υγείας κατόπιν επαρκούς πληροφόρησης.)

Ο ιατρός ΔΕΝ μπορεί να κάνει διακρίσεις μεταξύ των πολιτών σε προνομιούχους και μη και να αποκλείσει τον οποιονδήποτε ασθενή, δηλαδή πολίτη, από την πρόσβαση στις όποιες υπηρεσίες θεωρεί αυτός κατάλληλες για τον εαυτό του.

Μπορεί ΜΟΝΟ να του παρέχει τις αναγκαίες πληροφορίες ώστε ο ασθενής/πολίτης να αποφασίσει για το ποιες υπηρεσίες θα επιλέξει να του παρασχεθούν και όχι να αποφασίζει ο ιατρός αντί του ασθενούς/πολίτου.

Σύμφωνα με τη **Διακήρυξη του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για την προώθηση των δικαιωμάτων των ασθενών στην Ευρώπη**

(Υπερσυνταγματική - https://www.who.int/genomics/public/eu_declaration1994.pdf)

1 - Human rights and values in the health care

1.1 Everyone has the right to respect of his or her person as a human being.

(Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα στο σεβασμό του ατόμου του ως ανθρώπινη ύπαρξη.)

1.2 Everyone has the right to self-determination.

(Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού)

1.3 Everyone has the right to physical and mental integrity and to the security of his or her person.

(Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα στη σωματική και ψυχική ακεραιότητα και στην ασφάλεια του ατόμου του.)

1.5 Everyone has the right to have his. or her moral and cultural values and religious and philosophical convictions respected.

(Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να απολαμβάνει το σεβασμό των ηθικών, πολιτιστικών και θρησκευτικών και φιλοσοφικών πεποιθήσεων.)

Ο ιατρός οφείλει να σέβεται τον ασθενή και τις επιλογές του και προπαντός τις πεποιθήσεις του, την ιδεολογία του και τα πιστεύω του και να μην προσπαθεί να του επιβάλλει κάτι αντίθετο προς αυτά.

Σύμφωνα με τον **Διακήρυξη της Λισαβόνας για τα Δικαιώματα του Ασθενούς**
(Υπερσυνταγματική - <https://www.wma.net/policies-post/wma-declaration-of-lisbon-on-the-rights-of-the-patient/>)

1 - Right to Preventive Measures

a. Every person is entitled without discrimination to appropriate medical care.

(Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να απολαμβάνει χωρίς διακρίσεις την κατάλληλη ιατρική φροντίδα.)

3 - Right to self-determination

a. The patient has the right to self-determination, to make free decisions regarding himself/herself. The physician will inform the patient of the consequences of his/her decisions.

(Ο ασθενής έχει το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού, να αποφασίζει ελεύθερα για τον εαυτό του. Ο ιατρός θα ενημερώνει τον ασθενή για τις συνέπειες της επιλογής του)

Ο ιατρός ΔΕΝ επιτρέπεται μέσω διακρίσεων να προσπαθεί να καταλύσει την ελεύθερη βούληση και το δικαίωμα του ασθενούς/πολίτη να αποφασίζει ελεύθερα για τον εαυτό του.

Σύμφωνα με τον **Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας**
(Υπερσυνταγματικός νόμος 3418/2005 - ΦΕΚ 287 Α / 28-11-2005)

Άρθρο 16 - Ο ιατρός και η κοινωνία

4. Ο ιατρός απέχει από οποιαδήποτε ενέργεια η οποία μπορεί να οδηγήσει στον κοινωνικό αποκλεισμό ή στη διακριτική μεταχείριση ασθενών ή ατόμων που είναι φορείς νόσων, οι οποίες ενδέχεται να προκαλέσουν κοινωνικό στίγμα. Αντίθετα, μεριμνά για το σεβασμό της αξιοπρέπειας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους, παρέχοντας παράλληλα την καλύτερη δυνατή επιστημονική αντιμετώπισή τους.

5. Ο ιατρός δίνει ιδιαίτερη προσοχή στην παροχή φροντίδας σε άτομα τα οποία ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες, όπως γυναίκες που ζουν σε ελλειμματικές συνθήκες ασφάλειας, παιδιά προβληματικών οικογενειών, νεαρά άτομα που διαβιώνουν σε καταστάσεις υψηλού κινδύνου, άτομα με χρόνια νοσήματα ή άτομα της τρίτης ηλικίας.

7. Στην περίπτωση παροχής φροντίδας σε λιγότερο προνομιούχες ομάδες ατόμων, όπως οι μετανάστες και οι πρόσφυγες, ο ιατρός λαμβάνει υπόψη ιδιαίτερωσ την πολιτισμική διάσταση της υγείας.

Άρθρο 36 - Κυρώσεις

1. Κάθε παράβαση των διατάξεων του παρόντος τιμωρείται πειθαρχικά από τα αρμόδια πειθαρχικά όργανα.

Ο ιατρός που παραβιάζει οποιοδήποτε άρθρο του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας τιμωρείται από τα αρμόδια πειθαρχικά όργανα. Ο Κ.Ι.Δ. προβλέπει τη συναίνεση του ασθενούς πριν τη διενέργεια ΟΠΟΙΑΣΔΗΠΟΤΕ ιατρικής πράξης, οπότε παραβίαση της προαναφερθείσας υποχρέωσης συνιστά Πειθαρχικό Αδίκημα.

Σύμφωνα με τις **Ρυθμίσεις για την εφαρμογή των Διαρθρωτικών Μεταρρυθμίσεων του Προγράμματος Οικονομικής Προσαρμογής και άλλες διατάξεις.**

(Νόμος 4512/2018 - ΦΕΚ 5 Α / 17-01-2018)

Άρθρο 338– Κώδικας Ιατρικής Δεοντολογίας

Οποιαδήποτε απόφαση αντίθετη με τις διατάξεις του ν. 3418/2005 (Α' 287) είναι άκυρη.

Αν στη λήψη των αποφάσεων αυτών έχουν συμμετάσχει ιατροί, υπέχουν πειθαρχικές ευθύνες.

Η επιβεβαίωση ότι ΔΕΝ υπάρχουν εξαιρέσεις στην εφαρμογή του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας που ΑΠΑΙΤΕΙ τη συναίνεση σε ΚΑΘΕ περίπτωση εφαρμογής ιατρικής πράξης και υπερισχύει κάθε άλλου νόμου, διάταξης, ΚΥΑ, ... όπως ρητά ορίζεται και στο άρθρο 28 του Συντάγματος.

Σύμφωνα με το **Ψήφισμα 2361/2021 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Resolution 2361)** με τίτλο «**Covid-19 vaccines: ethical, legal and practical considerations**»

(<https://pace.coe.int/en/files/29004/html>)

Άρθρο 7.3.1

ensure that citizens are informed that the vaccination is not mandatory and that no one is under political, social or other pressure to be vaccinated if they do not wish to do so;

Άρθρο 7.3.2.

ensure that no one is discriminated against for not having been vaccinated, due to possible health risks or not wanting to be vaccinated;

Ο εμβολιασμός (και κατ' επέκταση η οποιαδήποτε ιατρική πράξη, τεστ, μάσκα, συνταγή, κλπ) ΔΕΝ είναι υποχρεωτικός και κανείς δεν μπορεί να υποβάλλεται εις αυτόν (και εις οποιαδήποτε ιατρική πράξη κατ' επέκταση) εάν δεν το επιθυμεί, ούτε επιτρέπεται οποιαδήποτε διάκριση λόγω μη εμβολιασμού (και κατ' επέκταση λόγω μη εφαρμογής οποιασδήποτε ιατρικής πράξης) όπως η απειλή προστίμου ή περιορισμού.

Σύμφωνα με την **Ενοποιημένη απόδοση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης**

(Υπερσυνταγματική -<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:12012E/TXT>)

Άρθρο 288 - (πρώην άρθρο 249 της ΣΕΚ)

Για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της Ένωσης, τα θεσμικά όργανα θεσπίζουν κανονισμούς, οδηγίες, αποφάσεις, συστάσεις και γνώμες.

Ο κανονισμός έχει γενική ισχύ. Είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

και

Σύμφωνα με τον **Κανονισμό (ΕΕ) 2021/953 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14^{ης} Ιουνίου 2021**

(Υπερσυνταγματικό -<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32021R0953&from=EL>)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(36) Είναι αναγκαίο να αποτρέπονται οι διακρίσεις, άμεσες ή έμμεσες, σε βάρος των προσώπων που δεν έχουν εμβολιαστεί, για παράδειγμα για ιατρικούς λόγους, επειδή δεν ανήκουν στην ομάδα-στόχο για την οποία χορηγείται ή επιτρέπεται επί του παρόντος το εμβόλιο κατά της COVID-19, όπως τα παιδιά, ή επειδή δεν είχαν ακόμη τη δυνατότητα να εμβολιαστούν ή επέλεξαν να μην το πράξουν. ...

Επειδή ΔΕΝ υπάρχει ομαδοποίηση ή διάκριση μεταξύ των ιατρικών πράξεων σε κατηγορίες, ο Κανονισμός (ΕΕ) περιλαμβάνει το σύνολο των ιατρικών πράξεων όπως είναι η μάσκα, το τεστ, το εμβόλιο, η συνταγή, το παραπεμπτικό, η συμβουλή κλπ. και ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ τις διακρίσεις (άμεσες ή έμμεσες) εις βάρος των προσώπων που έχουν επιλέξει να ΜΗΝ συναινέσουν σε αυτές.

Σύμφωνα με το **Σύνταγμα της Ελλάδος**
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 5 - Ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας, προσωπική ελευθερία

4. Απαγορεύονται ατομικά διοικητικά μέτρα που περιορίζουν σε οποιονδήποτε Έλληνα την ελεύθερη κίνηση ή εγκατάσταση στη Χώρα, καθώς και την ελεύθερη έξοδο και είσοδο σ' αυτήν. Τέτοιου περιεχομένου περιοριστικά μέτρα είναι δυνατόν να επιβληθούν μόνο ως παρεπόμενη ποινή με απόφαση ποινικού δικαστηρίου, σε εξαιρετικές περιπτώσεις ανάγκης και μόνο για την πρόληψη αξιόποινων πράξεων, όπως νόμος ορίζει.

5. Καθένας έχει δικαίωμα στην προστασία της υγείας και της γενετικής του ταυτότητας. Νόμος (που συμφωνεί με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120ς §2, 87ς §2 και 93ς §4), ορίζει τα σχετικά με την προστασία κάθε προσώπου έναντι των βιοϊατρικών παρεμβάσεων.

Ερμηνευτική δήλωση: Στην απαγόρευση της παραγράφου 4 δεν περιλαμβάνεται η απαγόρευση της εξόδου με πράξη του εισαγγελέα, εξαιτίας ποινικής δίωξης, ούτε η λήψη μέτρων που επιβάλλονται για την προστασία της δημόσιας υγείας ή της υγείας ασθενών, όπως νόμος ορίζει.

και

Σύμφωνα με την **Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου**

(Υπερσυνταγματική - https://www.echr.coe.int/documents/convention_ell.pdf)

Άρθρο 5 - Το δικαίωμα στην προσωπική ελευθερία και ασφάλεια

1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν και την ασφάλειαν. Ουδείς επιτρέπεται να στερηθή της ελευθερίας του ειμή εις τας ακολούθους περιπτώσεις και συμφώνως προς την νόμιμον διαδικασίαν:

α. εάν κρατήται κανονικώς κατόπιν καταδίκης υπό αρμοδίου δικαστηρίου.

ε. εάν πρόκειται περί νομίμου κρατήσεως ατόμων δυναμένων να μεταδώσωσι μεταδοτικήν ασθένειαν, φρενοβλαβούς, αλκοολικού, τοξικομανούς ή αλήτου.

ΜΟΝΟ ατομικά διοικητικά μέτρα μπορεί να επιβληθούν ακόμα και για λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας και όχι καθολικά και αυτά ΜΟΝΟ ως ποινή με απόφαση ποινικού δικαστηρίου και εφόσον έχει ΑΠΟΔΕΙΧΤΕΙ ότι το άτομο αποτελεί κίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Κάθε άλλη ενέργεια είναι αντισυνταγματική αφού άρει την προστασία κάθε προσώπου από το Σύνταγμα (άρθρο 5 §5) έναντι των βιοϊατρικών παρεμβάσεων.

Σύμφωνα με τη **Σύμβαση Οβιέδο 1997**

(Υπερσυνταγματική - νόμος 2619/1998 - ΦΕΚ 132 Α / 19-06-1998)

Άρθρο 1 - Προθέσεις και στόχοι

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα προστατεύουν την αξιοπρέπεια και την ταυτότητα κάθε ανθρωπίνου όντος και θα εγγυώνται το σεβασμό της ακεραιότητας και των λοιπών δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών κάθε ανθρωπίνου όντος, χωρίς διάκριση, σε σχέση με την εφαρμογή της Βιολογίας και της Ιατρικής.

Άρθρο 2 - Το προβάδισμα του ανθρωπίνου όντος

Τα συμφέροντα και η ευημερία του ανθρωπίνου όντος θα υπερισχύουν έναντι μόνου του κοινωνικού συμφέροντος ή της επιστήμης.

Άρθρο 5 – Γενικός κανόνας

Επέμβαση σε θέματα υγείας μπορεί να υπάρξει μόνον αφού το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δώσει την ελεύθερη συναίνεσή του, κατόπιν προηγούμενης σχετικής ενημέρωσής του. Το πρόσωπο αυτό θα ενημερώνεται εκ των προτέρων καταλλήλως ως προς το σκοπό και τη φύση της επέμβασης, καθώς και ως προς τα επακόλουθα και κινδύνους που αυτή συνεπάγεται. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο μπορεί ελεύθερα και οποτεδήποτε να ανακαλέσει τη συναίνεση του.

Άρθρο 26 - Περιορισμοί άσκησης δικαιωμάτων

1. Δεν τίθενται περιορισμοί στην άσκηση των δικαιωμάτων και προστατευτικών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης πλην όσων ορίζονται δια νόμου (που συμφωνεί με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4) και είναι αναγκαίοι σε μια δημοκρατική κοινωνία προς το συμφέρον της δημόσιας ασφάλειας, την πρόληψή του εγκλήματος, την προστασία της δημόσιας υγείας ή την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών των άλλων.

2. Οι κατά την προηγούμενη παράγραφο περιορισμοί δύνανται να μην εφαρμόζονται ως προς το Άρθρα 11, 13, 14, 16, 17, 19, 20 και 21.

ΔΕΝ μπορεί να επιβληθεί ιατρική πράξη με τη δικαιολογία του κοινωνικού συμφέροντος χωρίς να υπάρχει ενημέρωση και κυρίως χωρίς **ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ**. Οι εξαιρέσεις ορίζονται με νόμο που θα πρέπει να **ΣΥΜΦΩΝΕΙ** με το Σύνταγμα δηλαδή θα πρέπει να αφορά **ΑΤΟΜΙΚΑ** διοικητικά μέτρα και **ΜΟΝΟ** με απόφαση δικαστηρίου (άρθρο 5Σ §4) και **ΟΧΙ** συλλογικά αφού τότε θα παραβίαζε το άρθρο 5 §5 του Συντάγματος που προστατεύει το πρόσωπο από τις βιοϊατρικές παρεμβάσεις και το άρθρο 7 του Συντάγματος που προστατεύει από τα βασανιστήρια (εφαρμογή ιατρικών πράξεων χωρίς συναίνεση).

Σύμφωνα με την **Παγκόσμια Διακήρυξη για τη Βιοηθική και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα** (Υπερσυνταγματική - http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID=31058&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html)

Άρθρο 6 - Συναίνεση

3. Σε κατάλληλες περιπτώσεις έρευνας που διεξάγεται σε μια ομάδα ατόμων ή σε μια κοινότητα, μπορεί να ζητηθεί πρόσθετη συμφωνία των νομικών εκπροσώπων της συγκεκριμένης ομάδας ή κοινότητας. Σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει μια συλλογική κοινοτική συμφωνία ή η συγκατάθεση ενός ηγέτη της κοινότητας ή άλλης αρχής να αντικαταστήσει τη συγκατάθεση ενός **ενημερωμένου** ατόμου.

Ο καθένας αποφασίζει ΜΟΝΟ για τον εαυτό του και ΚΑΝΕΝΑΣ άλλος ΔΕΝ μπορεί να αποφασίσει για λογαριασμό άλλου, είτε είναι ηγέτης, είτε είναι άλλη αρχή.

Σύμφωνα με το **Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα** (Υπερσυνταγματικό – νόμος Νόμος 2462/1997 - ΦΕΚ 25 Α / 26-02-1997)

Άρθρο 7

Κανείς δεν υποβάλλεται σε βασανιστήρια ούτε σε ποινές ή μεταχειρίσεις σκληρές, απάνθρωπες ή εξευτελιστικές. Ειδικότερα, **απαγορεύεται η υποβολή προσώπου, χωρίς την ελεύθερη συγκατάθεση του σε ιατρικό ή επιστημονικό πείραμα.**

και

Σύμφωνα με την **ΕΚΘΕΣΗ σχετικά με την εξάλειψη των βασανιστηρίων στον κόσμο (Ευρωκοινοβούλιο 2013/2169 (INI))**

(<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52014IP0206&from=EN>)

4. επισημαίνει ότι, σύμφωνα με την CAT, ο όρος 'βασανιστήρια' σημαίνει οιαδήποτε πράξη με την οποία «προκαλείται σκοπίμως σε ένα πρόσωπο **σοβαρός πόνος ή ταλαιπωρία, σωματική ή ψυχική, από δημόσιο λειτουργό ή άλλο πρόσωπο που ενεργεί με επίσημη ιδιότητα ή με την υποκίνηση ή τη συναίνεση ή με την αποδοχή του**». Θεωρεί ωστόσο ότι καταστάσεις κατά τις οποίες πράξεις βασανισμού και άλλη σκληρή, απάνθρωπη και ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία διαπράττονται με τη συμμετοχή φορέων εκτός κρατικών ή δημοσίων υπαλλήλων πρέπει επίσης να αντιμετωπίζονται μέσω μέτρων πολιτικής που ευνοούν την πρόληψη, τη λογοδοσία και την αποκατάσταση

και

Σύμφωνα με τη Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (Παράρτημα στην απόφαση 39/46 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών)

(Υπερσυνταγματική

<https://www.asylumlawdatabase.eu/sites/www.asylumlawdatabase.eu/files/alldfiles/%CE%A3%CF%8D%CE%BC%CE%B2%CE%B1%CF%83%CE%B7%20%CE%97%CE%95%20%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%AC%20%CF%84%CF%89%CE%BD%20%CE%92%CE%B1%CF%83%CE%B1%CE%BD%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B7%CF%81%CE%AF%CF%89%CE%BD%20%CE%BA%CE%B1%CE%B9%20%CE%AC%CE%BB%CE%BB%CF%89%CE%BD%20%CF%84%CF%81%CF%8C%CF%80%CF%89%CE%BD%20%CF%83%CE%BA%CE%BB%CE%B7%CF%81%CE%AE%CF%82%2C%20%CE%B1%CF%80%CE%AC%CE%BD%CE%B8%CF%81%CF%89%CF%80%CE%B7%CF%82%20%CE%AE%20%CF%84%CE%B1%CF%80%CE%B5%CE%B9%CE%BD%CF%89%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE%CF%82.pdf>)

Άρθρο 2.

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει αποτελεσματικά νομοθετικά, διοικητικά, δικαστικά ή άλλα μέτρα για να προλαμβάνει πράξεις βασανιστηρίων σε κάθε εδαφική περιοχή που υπάγεται στη δικαιοδοσία του.

2. Καμία απολύτως εξαιρετική περίπτωση, είτε αποτελεί κατάσταση πολέμου ή απειλή πολέμου, εσωτερική πολιτική αστάθεια ή κάθε άλλη κατάσταση ανάγκης, δεν μπορεί να προβληθεί ως δικαιολογία για βασανιστήρια.

3. Εντολή προϋσταμένου ή δημόσιας αρχής δεν μπορεί να προβληθεί ως δικαιολογία για βασανιστήρια

Άρθρο 4.

1. Κάθε Κράτος Μέρος μεριμνά, ώστε όλες οι πράξεις βασανιστηρίων να αποτελούν εγκλήματα σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο. Το ίδιο ισχύει για την απόπειρα διάπραξης βασανιστηρίων ή για κάθε πράξη οποιουδήποτε προσώπου που συνιστά συνέργεια ή συμμετοχή σε βασανιστήρια.

2. Κάθε Κράτος Μέρος προβλέπει για τα εγκλήματα αυτά κατάλληλες ποινές, για τον καθορισμό των οποίων λαμβάνεται υπόψη ο σοβαρός χαρακτήρας αυτών των εγκλημάτων.

ΚΑΜΙΑ δικαιολογία (κατάσταση ανάγκης, εξαιρετική περίπτωση,...) δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να επιβληθεί ιατρική πράξη χωρίς συναίνεση που χαρακτηρίζεται από το εθνικό και διεθνές δίκαιο ως βασανιστήριο.

Σύμφωνα με το **Σύνταγμα της Ελλάδος**
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 7: (Καμιά ποινή χωρίς νόμο, απαγόρευση βασανιστηρίων)

1. Έγκλημα δεν υπάρχει ούτε ποινή επιβάλλεται χωρίς νόμο (που συμφωνεί με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120ς §2, 87ς §2 και 93ς §4) που να

ισχύει πριν από την τέλεση της πράξης και να ορίζει τα στοιχεία της. Ποτέ δεν επιβάλλεται ποινή βαρύτερη από εκείνη που προβλεπόταν κατά την τέλεση της πράξης.

2. Τα βασανιστήρια, οποιαδήποτε σωματική κάκωση, βλάβη υγείας, ή άσκηση ψυχολογικής βίας, καθώς και κάθε άλλη προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας απαγορεύονται και τιμωρούνται, όπως νόμος ορίζει.

και

Σύμφωνα με τον **Ποινικό Κώδικα**
(Νόμος 4619/2019 - ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019)

Άρθρο 137Α - Βασανιστήρια

1. Υπάλληλος ή στρατιωτικός, στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η δίωξη, η ανάκριση ή η εξέταση αξιόποινων πράξεων ή πειθαρχικών παραπτωμάτων ή η εκτέλεση ποινών ή η φύλαξη ή η επιμέλεια κρατούμενων, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη, εάν υποβάλλει σε βασανιστήρια κατά την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων πρόσωπο που βρίσκεται στην εξουσία του με σκοπό: α) να αποσπάσει από αυτό ή από τρίτο πρόσωπο ομολογία, κατάθεση, πληροφορία ή δήλωση ιδίως αποκήρυξης ή αποδοχής πολιτικής ή άλλης ιδεολογίας, β) να το τιμωρήσει ή γ) να εκφοβίσει αυτό ή τρίτα πρόσωπα. Με την ίδια ποινή τιμωρείται υπάλληλος ή στρατιωτικός, που με εντολή των προϊσταμένων του ή αυτοβούλως σφετερίζεται τέτοια καθήκοντα και τελεί τις πράξεις του προηγούμενου εδαφίου.

Από τη στιγμή που η επιβολή οποιασδήποτε ιατρικής πράξης χωρίς συναίνεση αποτελεί βασανιστήριο και εγκληματική πράξη αφού επιβάλλεται δια του εκβιασμού, της τρομοκράτησης και της βίας και συνεπώς ΔΕΝ είναι ΟΥΤΕ συζητήσιμη, ΟΥΤΕ διαπραγματεύσιμη, ΟΥΤΕ υφίσταται θέμα εξαιρέσεων και καταστρατηγήσεων του δικαιώματος στην ΠΛΗΡΗ ενημέρωση και στην απόλυτη ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ για λόγους είτε διαγνωστικούς, είτε για θεραπευτικούς, είτε για προληπτικούς, ΟΠΟΙΟΣΔΗΠΟΤΕ προσπαθεί να την επιβάλει χωρίς συναίνεση, καταστρατηγεί το σκληρό πυρήνα του Συντάγματος και άρα κατά το άρθρο 134 Π.Κ. διαπράττει το αδίκημα της Εσχάτης Προδοσίας.

Σύμφωνα με τον **Ποινικό Κώδικα**
(Νόμος 4619/2019 - ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019)

Άρθρο 330 - Παράνομη βία

1. Όποιος με σωματική βία ή απειλή σωματικής βίας ή άλλης παράνομης πράξης ή παράλειψης εξαναγκάζει άλλον σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή για τις οποίες ο παθών δεν έχει υποχρέωση, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή, ανεξάρτητα αν το απειλούμενο κακό στρέφεται εναντίον εκείνου που απειλείται ή κάποιου από τους οικείους του.

Προσπαθούν να εξαναγκάσουν σε βασανισμό (ιατρική πράξη χωρίς συναίνεση) τον πολίτη απειλώντας τον με οικονομική ζημία (πρόστιμο) και πιθανή παράνομη σύλληψή του χωρίς νόμο (που συμφωνεί με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4) και προκαλώντας του εύλογο φόβο και ανησυχία κάνοντάς τον να νιώθει μειονεκτικά και ξένος.

Απειλή είναι η προαναγγελία επιβολής κακού, δηλαδή οιασδήποτε υλικής ή ηθικής βλάβης που θα επέλθει κατά του εξαναγκαζομένου, γενομένη σπουδαίως, που δημιουργεί στον καθ' ου απευθύνεται έλλογο φόβο, αν αυτός δεν επιδείξει ορισμένη συμπεριφορά (Ανδρουλάκης Ν., Η έννοια της βίας εν τω Ποινικώ Δικαίω, ΠοινΧρ 1963, 593 επ. (= τον ίδιο, Ποινικαί Μελέται, 1972, σελ 183, 187 – 188)).

Παράνομη είναι η απειλή, όταν η απειλούμενη πράξη ή παράλειψη αντιτίθεται σε επιτακτικό ή απαγορευτικό κανόνα δικαίου, οποιοδήποτε κλάδου, δημοσίου ή ιδιωτικού, γραπτού ή εθιμικού (Ψαρούδα – Μπενάκη Αν, Τα αξιολογικά στοιχεία της αντικειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος, 1971, σελ 219)

Δεν απαιτείται να είναι αξιόποινη, αρκεί να είναι απλώς ανήθικη ή απρεπής και γενικά να αποδοκιμάζεται από την κοινωνική ηθική (Ανδρουλάκης Ν., Η έννοια της βίας εν τω Ποινικώ Δικαίω, ΠοινΧρ 1963, 593 επ. (= τον ίδιο, Ποινικαί Μελέται, 1972, σελ 183, 195)).

Σύμφωνα με τον **Ποινικό Κώδικα**
(Νόμος 4619/2019 - ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019)

Άρθρο 333 - Απειλή

1. Όποιος προκαλεί σε άλλον τρόμο ή ανησυχία απειλώντας αυτόν με βία ή άλλη παράνομη πράξη ή παράλειψη, τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή. Με την ποινή του προηγούμενου εδαφίου τιμωρείται και όποιος, χωρίς απειλή βίας ή άλλης παράνομης πράξης, προκαλεί σε άλλον τρόμο ή ανησυχία με την επίμονη καταδίωξη ή παρακολούθησή του, όπως ιδίως με την επιδίωξη διαρκούς επαφής με τη χρήση τηλεπικοινωνιακού ή ηλεκτρονικού μέσου ή με επανειλημμένες επισκέψεις στο οικογενειακό, κοινωνικό ή εργασιακό περιβάλλον αυτού, παρά την εκφρασμένη αντίθετη βούλησή του.

Τρομοκρατούν τον πολίτη απειλώντας τον με μη εξυπηρέτηση και απομάκρυνσή του από το κατάστημα και μάλιστα χωρίς νόμο (που συμφωνεί με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2, 87Σ §2 και 93Σ §4) και προκαλώντας του εύλογο τρόμο και ανησυχία για την απουσία δικαίου του προσώπου, ιδίως την εμπιστοσύνη του στην εξακολούθησή του και την εμπιστοσύνη του επί της εννόμου τάξεως.

(Κωστάρας Α., Ποινικό Δίκαιο – Έννοιες & Θεσμοί του Γενικού Μέρους, 2019, Γάφος Η. Ποινικόν Δίκαιον, Ειδικόν μέρος, Τεύχος Δ' (άρθρα 299 – 335), 1963, σελ 191, Παπαδάκης Β. Νομικά και κοινωνικά διαστάσεις του εγκλήματος της απειλής, ΠοινΧρ 1976, 700 επ, Τούση Αν./Γεωργίου Αθ. Ποινικός Κώδιξ ερμηνεία κατ' άρθρον, 1967, σελ 861)

Σύμφωνα με τον **Ποινικό Κώδικα**
(Νόμος 4619/2019 - ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019)

Άρθρο 14 - Έννοια της αξιόποινης πράξης

1. Έγκλημα είναι πράξη άδικη και καταλογιστή σε εκείνον που την τέλεσε, η οποία τιμωρείται από τον νόμο.

2. Στις διατάξεις των ποινικών νόμων ο όρος «πράξη» περιλαμβάνει και τις παραλείψεις.

Άρθρο 15 - Έγκλημα που τελείται με παράλειψη

1. Όπου ο νόμος για την ύπαρξη αξιόποινης πράξης απαιτεί να έχει επέλθει ορισμένο αποτέλεσμα, η μη αποτροπή του τιμωρείται όπως η πρόκλησή του με ενέργεια, αν ο υπαίτιος της παράλειψης είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να προβεί σε ενέργεια για την αποτροπή του αποτελέσματος. Η ιδιαίτερη νομική υποχρέωση πηγάζει από νόμο, σύμβαση ή προηγούμενη επικίνδυνη ενέργεια του υπαιτίου.

Άρθρο 21 - Προσταγή

1. Δεν είναι άδικη η πράξη την οποία κάποιος επιχειρεί για να εκτελέσει προσταγή που του έδωσε, σύμφωνα με τους νόμιμους τύπους, η αρμόδια αρχή, αν ο νόμος δεν επιτρέπει στον αποδέκτη της προσταγής να εξετάσει αν είναι νόμιμη ή όχι. Στην περίπτωση αυτή ως αυτουργός τιμωρείται εκείνος που έδωσε την προσταγή.

2. Η διάταξη δεν εφαρμόζεται αν η προσταγή είναι προδήλως αντισυνταγματική ή παράνομη.

Ο υπάλληλος είναι υποχρεωμένος να εκτελεί όλες τις εντολές ΕΚΤΟΣ από τις προδήλως αντισυνταγματικές όπως π.χ. στην ακραία περίπτωση να λούσει κάποιον με βενζίνη και να τον κάψει ή να του επιβάλλει βασανιστήρια, διότι τότε φέρει ο ΙΔΙΟΣ ΕΞ' ολοκλήρου την ευθύνη της παρανομίας.

Ο δε συνάδελφός του που δεν τον αποτρέπει από την πρόκληση του συγκεκριμένου αποτελέσματος καταγγέλοντάς τον, διαπράττει ακριβώς τα ίδια αδικήματα με αυτόν.

Σύμφωνα με το **Σύνταγμα της Ελλάδος**
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 103 - Δημόσιοι υπάλληλοι

1. Οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι εκτελεστές της θέλησης του Κράτους και υπηρετούν το Λαό οφείλουν πίστη στο Σύνταγμα και αφοσίωση στην Πατρίδα. Τα προσόντα και ο τρόπος του διορισμού τους ορίζονται από το νόμο.

και

Σύμφωνα με τον **Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ**
(Νόμος 3528/2007 – ΦΕΚ 26 Α / 09-02-2007)

Άρθρο 25 Νομιμότητα υπηρεσιακών ενεργειών

1. Ο υπάλληλος είναι υπεύθυνος για την εκτέλεση των καθηκόντων του και τη νομιμότητα των υπηρεσιακών του ενεργειών.

2. Ο υπάλληλος οφείλει να υπακούει στις διαταγές των προϊσταμένων του. Όταν όμως εκτελεί διαταγή, την οποία θεωρεί παράνομη, οφείλει, πριν την εκτέλεση, να αναφέρει εγγράφως την

αντίθετη γνώμη του και να εκτελέσει τη διαταγή χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Η διαταγή δεν προσκτάται νομιμότητα εκ του ότι ο υπάλληλος οφείλει να υπακούσει σε αυτήν.

3. Αν η διαταγή είναι προδήλως αντισυνταγματική ή παράνομη, ο υπάλληλος οφείλει να μην την εκτελέσει και να το αναφέρει χωρίς αναβολή.....

Εάν ο ιατρός είναι και δημόσιος υπάλληλος, ως όργανο του κράτους είναι υποχρεωμένος ΚΑΙ από το δημοσιοϋπαλληλικό κώδικα (εκτός από το Σύνταγμα και τον Ποινικό Κώδικα), να μην υπακούει τις αντισυνταγματικές εντολές και πρωτόκολλα διότι παραβιάζει και το άρθρο 103 του Συντάγματος.

Σύμφωνα με τον **Ποινικό Κώδικα**
(Νόμος 4619/2019 - ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019)

Άρθρο 134 – Εσχάτη Προδοσία

1. Όποιος επιχειρεί με βία ή απειλή βίας να καταλύσει, να μεταβάλει, να αλλοιώσει ή να καταστήσει ανενεργό, διαρκώς ή προσωρινώς, το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία ή θεμελιώδεις αρχές ή θεσμούς του πολιτεύματος αυτού ή να αποστερήσει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ή αυτόν που ασκεί την προεδρική εξουσία, τον Πρωθυπουργό, την Κυβέρνηση ή τη Βουλή από την εξουσία που έχουν κατά το Σύνταγμα, τιμωρείται με κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και: (α) όποιος επιχειρεί να τελέσει την πράξη της προηγούμενης παραγράφου με κατάχρηση της ιδιότητάς του ως οργάνου του κράτους ή με σφετερισμό της ιδιότητας αυτής, καθώς και (β) όποιος ασκεί την εξουσία που ο ίδιος ή άλλος κατέλαβε με τους τρόπους και τα μέσα που προβλέπει το άρθρο αυτό.

3. Θεμελιώδεις αρχές και θεσμοί του πολιτεύματος θεωρούνται στο Κεφάλαιο αυτό: α) η ανάδειξη του Αρχηγού του Κράτους με εκλογή, β) το δικαίωμα του λαού να εκλέγει τη Βουλή με γενικές, άμεσες, ελεύθερες, ίσες και μυστικές ψηφοφορίες μέσα στα συνταγματικά χρονικά πλαίσια, γ) το κοινοβουλευτικό σύστημα διακυβέρνησης, δ) η αρχή του πολυκομματισμού, ε) η αρχή της διάκρισης των λειτουργιών, όπως προβλέπεται στο Σύνταγμα, στ) η αρχή της δέσμευσης του νομοθέτη από το Σύνταγμα και της εκτελεστικής και της δικαστικής λειτουργίας από το Σύνταγμα και τους νόμους, ζ) η αρχή της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και η) η γενική ισχύς και προστασία των ατομικών δικαιωμάτων που προβλέπει το Σύνταγμα.

Ο υπάλληλος που καταστεί ανενεργό προσωρινώς το δημοκρατικό πολίτευμα ακυρώνοντας (έστω και προσωρινώς) τα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα τα οποία προστατεύονται από το Σύνταγμα, το Ενωσιακό Δίκαιο και τις Διεθνείς Συμβάσεις και Συνθήκες, καταλύοντας κάθε έννοιας δημοκρατίας που στηρίζεται και στους θεσμούς του πολιτεύματος όπως η γενική ισχύς και η προστασία των ατομικών δικαιωμάτων, διαπράττει το αδίκημα της Εσχάτης Προδοσίας.

Σύμφωνα με το **Καταστατικό της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου**
(Υπερσυνταγματικός νόμος 3003/2002 - ΦΕΚ 75 Α / 08-04-2002)

Άρθρο 7.- Εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας

1. Για τους σκοπούς του παρόντος Καταστατικού, «έγκλημα κατά της ανθρωπότητας» σημαίνει οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πράξεις όταν διαπράττεται ως μέρος ευρείας και συστηματικής επίθεσης που κατευθύνεται κατά οποιουδήποτε αμάχου πληθυσμού, εν γνώσει της επίθεσης:

β) Εξόντωση

ε) Φυλάκιση ή άλλη σοβαρή στέρηση της σωματικής ελευθερίας κατά παραβίαση βασικών κανόνων του διεθνούς δικαίου

στ) Βασανιστήρια

η) Δίωξη κατά οποιασδήποτε αναγνωρίσιμης ομάδας ή κοινότητας για λόγους πολιτικούς, φυλετικούς, εθνικούς, εθνοτικούς, πολιτιστικούς, θρησκευτικούς ή λόγους φύλου, όπως αυτό ορίζεται στην παράγραφο 3, ή άλλους λόγους που αναγνωρίζονται παγκοσμίως ως ανεπίτρεπτοι κατά το διεθνές δίκαιο σε σχέση με οποιαδήποτε πράξη που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο ή οποιοδήποτε έγκλημα εντός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου.

κ) Άλλες απάνθρωπες πράξεις παρόμοιου χαρακτήρα οι οποίες με πρόθεση προκαλούν μεγάλο πόνο ή βαρεία σωματική βλάβη ή βαρεία βλάβη της διανοητικής ή σωματικής υγείας.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1:

(β) Η «εξόντωση» περιλαμβάνει την με πρόθεση **επιβολή συνθηκών ζωής**, μεταξύ άλλων στέρηση πρόσβασης σε τροφή και φάρμακα, υπολογισμένων να επιφέρουν την καταστροφή μέρους του πληθυσμού

(ε) «Βασανιστήρια» σημαίνει την με πρόθεση πρόκληση έντονου πόνου ή δοκιμασίας, σωματικών ή ψυχικών επί προσώπου που τελεί υπό την κράτηση ή υπό τον έλεγχο του κατηγορουμένου. Τα βασανιστήρια δεν περιλαμβάνουν πόνο ή δοκιμασία που προκύπτει μόνον ή είναι σύμφυτος ή είναι δυνατόν να προκύψει από την επιβολή νόμιμων κυρώσεων

(ζ) «Δίωξη» σημαίνει την με πρόθεση και βαρείας μορφής στέρηση θεμελιωδών δικαιωμάτων σε αντίθεση προς το διεθνές δίκαιο εξ αιτίας της ταυτότητας της ομάδας ή κοινότητας

Η συστηματική επιβολή ή απειλή επιβολής βασανιστηρίων όπως η επιβολή ιατρικών πράξεων χωρίς συναίνεση (χρήση μάσκας, τεστ, εμβολίων, ...), σωματικών ή ψυχικών (δυσφορία, ταπείνωση,...), αλλαγής τρόπου ζωής, στέρησης της ελευθερίας επιλογής για την υγεία και τη ζωή του καθενός, τιμωρία των διαφωνούντων, και γενικά συστηματικός βασανισμός του αμάχου πληθυσμού, παραβίαση των Θεμελιωδών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και συστηματική απειλή και δίωξη όσων έχουν αντίθετη άποψη, αποτελούν εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας

**Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)**

Άρθρο 4– Ισότητα των Ελλήνων

1. Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου.
2. Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Οι υπάλληλοι τιμωρώντας, στιγματίζοντας και περιορίζοντας τους αντιρρησίες πολίτες, στην ουσία επιβάλλουν διαχωρισμό και διακρίσεις μεταξύ τους δημιουργώντας κατηγορίες πολιτών.

**Σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα
(Νόμος 4619/2019 - ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019)**

Άρθρο 187 – Εγκληματική Οργάνωση

1. Όποιος συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε επιχειρησιακά δομημένη και με διαρκή εγκληματική δράση οργάνωση τριών ή περισσότερων προσώπων, που επιδιώκει την τέλεση περισσότερων κακούργημάτων τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.
2. Αυτός που διευθύνει την εγκληματική οργάνωση τιμωρείται με κάθειρξη.
3. Όποιος, εκτός από την περίπτωση της πρώτης παραγράφου, οργανώνεται με άλλον ή άλλους για να διαπράξουν κακούργημα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών. Με φυλάκιση έως τρία έτη τιμωρείται ο υπαίτιος αν η κατά το προηγούμενο εδάφιο ένωση έγινε για τη διάπραξη πλημμελήματος με το οποίο επιδιώκεται οικονομικό ή άλλο υλικό όφελος ή η προσβολή της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας ή της ανηλικότητας.

Οι υπάλληλοι δρώντας συντονισμένα, οργανωμένα και με ιεραρχία για να επιβάλλουν ιατρικές πράξεις χωρίς συναίνεση και περιορισμούς στην ελευθερία, δηλαδή να διαπράξουν κακούργηματα, αποτελούν συμμορία και εγκληματική οργάνωση.

**Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)**

Άρθρο 87: (Ανεξαρτησία των δικαστών)

2. Οι δικαστές κατά την άσκηση των καθηκόντων τους υπόκεινται μόνο στο Σύνταγμα και στους νόμους (που συμφωνούν με αυτό όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120Σ §2

και 93Σ §4) και σε καμία περίπτωση δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται με διατάξεις που έχουν τεθεί κατά κατάλυση του Συντάγματος.

ΟΛΕΣ οι ΚΥΑ, οι διατάξεις, οι αποφάσεις και οι νόμοι που έχουν τεθεί μετά το 2010 που παραχωρήθηκε η Εθνική Κυριαρχία με το 1^ο Μνημόνιο και μετά το 2015 που τέθηκε η χώρα υπό ξένη κατοχή με το 3^ο Μνημόνιο είναι ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ. Όποιο όργανο ή δημόσιος υπάλληλος τις εφαρμόζει και δεν αντιστέκεται με ΚΑΘΕ ΜΕΣΟ όπως ορίζει το Σύνταγμα στο άρθρο 120, είναι συνεργός στην κατάλυση του πολιτεύματος δηλαδή συνεργός σε Εσχάτη Προδοσία.

Σύμφωνα με το **Σύνταγμα της Ελλάδος**
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 93: (Διακρίσεις των Δικαστήριων)

4. Τα δικαστήρια υποχρεούνται να μην εφαρμόζουν νόμο που το περιεχόμενό του είναι αντίθετο προς το Σύνταγμα.

Ακόμα κι αν δεν είχαμε κατάλυση της δημοκρατίας, οι ΚΥΑ και οι λοιπές αποφάσεις έρχονται σε πλήρη αντίθεση με το Σύνταγμα (άρθρο 28), το Ενωσιακό Δίκαιο (άρθρο 6) και τις Συμφωνίες και Συμβάσεις που είναι αναγνωρισμένες από την ΕΕ και που ως νόμοι της Ελλάδος υπερσχύουν κάθε άλλης διάταξης και συνεπώς τα δικαστήρια ΥΠΟΧΡΕΟΥΝΤΑΙ να μην εφαρμόζουν

Σύμφωνα με το **Σύνταγμα της Ελλάδος**
(ΦΕΚ 211 Α /24-12-2019)

Άρθρο 120: (Ακροτελεύτια διάταξη)

2. Ο σεβασμός στο Σύνταγμα και τους νόμους που συμφωνούν με αυτό και η αφοσίωση στην Πατρίδα και τη Δημοκρατία αποτελούν θεμελιώδη υποχρέωση όλων των Ελλήνων.

4. Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία.

και

Σύμφωνα με τον **Ποινικό Κώδικα**
(Νόμος 4619/2019 - ΦΕΚ 95 Α / 11-06-2019)

Άρθρο 25 - Κατάσταση ανάγκης που αίρει το άδικο

1. Δεν είναι άδικη η πράξη που τελεί κάποιος προς αποτροπή παρόντος και αναπότρεπτου με άλλα μέσα κινδύνου, ο οποίος απειλεί το πρόσωπο ή την περιουσία του ίδιου ή κάποιου άλλου χωρίς δική του υπαιτιότητα, αν η προσβολή που προκλήθηκε στον άλλο είναι σημαντικά κατώτερη κατά το είδος και τη σπουδαιότητα από την προσβολή που απειλήθηκε.

Άρθρο 32 - Κατάσταση ανάγκης που αίρει τον καταλογισμό

1. Η πράξη δεν καταλογίζεται σε εκείνον που την τελεί για να αποτρέψει παρόντα και αναπότρεπτο με άλλα μέσα κίνδυνο, ο οποίος απειλεί χωρίς δική του υπαιτιότητα το πρόσωπο ή την περιουσία του ίδιου ή οικείου του, αν η προσβολή που προκλήθηκε στον άλλο από την πράξη είναι κατά το είδος και τη σπουδαιότητα ανάλογη με την προσβολή που απειλήθηκε.

Ακόμα κι ήταν νόμιμες οι κυβερνητικές αποφάσεις, η κατάσταση ανάγκης που θέτει τη ζωή σε κίνδυνο (παρενέργειες από την επιβολή ιατρικών πράξεων και τον εγκλεισμό, περιορισμό και λοιπά μέτρα) καθώς και την περιουσία με την καταστροφή της οικονομίας, ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ και νομιμοποιούν την αντίσταση σε αυτές, πολλώ δε μάλλον όταν πρόκειται για αποφάσεις από παράνομη και κατοχική κυβέρνηση που παραβιάζουν κατάφορα το Σύνταγμα και τις Διεθνείς Συμβάσεις και Δίκαιο.

Δ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Οι εγκαλούμενοι υπάλληλοι προσπαθώντας να επιβάλλουν μία προδήλως παράνομη και αντισυνταγματική Κυβερνητική Απόφαση μιας Παράνομης και Κατοχικής Κυβέρνησης, παραβίασαν το σκληρό πυρήνα του Συντάγματος, το Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο και Συμβάσεις και κατέλυσαν κάθε έννοια δικαίου και ανθρωπίνου δικαιώματος με υπερσυνταγματική ισχύ σύμφωνα με το **άρθρο 28 του Συντάγματος**, και το **άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση** όπως αναλυτικά περιεγράφηκε παραπάνω.

Επειδή Οι όποιες αποφάσεις προέρχονται από Παράνομη και Κατοχική Κυβέρνηση και άρα είναι αντισυνταγματικές και παράνομες και οι δικαστές και τα όργανα ΥΠΟΧΡΕΟΥΝΤΑΙ να μην τις εφαρμόζουν (**Σύνταγμα άρθρο 120 §2, άρθρο 87 §2 και άρθρο 93 §4**)

https://2021ellada.blogspot.com/2021/06/blog-post_17.html

Επειδή Ακόμα και νόμιμη να ήταν η κυβέρνηση, οι λόγοι που επικαλείται, έκτακτα μέτρα – έκτακτη και απρόβλεπτη ανάγκη, είναι δραματικώς αστείοι, αφού οι ΙΔΙΟΙ **προβλέπουν** την εμφάνιση ασθενειών, κύματα, μεταλλάξεις κλπ και ΔΕΝ νοείται τίποτε έκτακτο που διαρκεί σχεδόν χρόνο και άρα ΔΕΝ υφίστανται οι έννοιες έκτακτο και απρόβλεπτο

Επειδή Τα μέτρα και οι αποφάσεις παραβιάζουν κάθε έννοια δικαίου και καταλύουν τη δημοκρατία ακυρώνοντας το σκληρό πυρήνα του Συντάγματος και το σύνολο των Θεμελιωδών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων όπως αυτά περιγράφονται στο Εθνικό, Ευρωπαϊκό και Διεθνές Δίκαιο που έχει και υπερσυνταγματική ισχύ και άρα είναι άκυρα και μη εφαρμόσιμα σύμφωνα με το Σύνταγμα άρθρα 120§ 2, 87§ 2 και 93§ 4

Επειδή Τα μέτρα και οι ιατρικές πράξεις που επιβλήθηκαν αποτελούν περιορισμό των Συνταγματικά κατοχυρωμένων Θεμελιωδών Δικαιωμάτων μου και σύμφωνα με το **Σύνταγμα (άρθρο 25 §1)** μπορούν να επιβληθούν μόνο απευθείας από το ίδιο το Σύνταγμα και τις Διεθνείς Συνθήκες και Συμβάσεις που έχουν υπερσυνταγματική ισχύ και από νόμο που συμφωνεί με το Σύνταγμα όπως σαφέστατα αναφέρεται στα άρθρα 120§ 2, 87§ 2 και 93§ 4 και είναι παντελώς αντίθετος προς αυτό και συνεπώς οι

εγκαλούμενοι παραβιάζουν το εν λόγω άρθρο του Συντάγματος. Επίσης τα μέτρα δεν έχουν καμία επιστημονική τεκμηρίωση, το αντίθετο μάλιστα σύμφωνα με έγκυρες δημοσιευμένες μελέτες και όπως αποδείχτηκε στην πράξη, είναι τελείως αναποτελεσματικά, αναιρώντας την **Αρχή της Αναλογικότητας** που επιβάλλεται

<https://www.stockwatch.com.cy/el/article/elliniki-oikonomia/anisyhia-gia-periorismeni-apotelesmatikotita-metron>

<https://www.athina984.gr/2021/03/16/skeptikismos-gia-tin-apotelesmatikotita-ton-perioristikon-metron/>

Επειδή Οποιαδήποτε απόφαση αντίθετη με τις διατάξεις του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας είναι **ΑΚΥΡΗ (άρθρο 338 ν. 4512/2018)**.

Επειδή Ουδέποτε ενημερώθηκα για την αναγκαιότητα και αποτελεσματικότητα των μέτρων σύμφωνα με το Δικαίωμά στην Πληροφόρηση που μου παρέχει το **Σύνταγμα (άρθρο 5Α §1)** παρόλο που ζητήθηκε επισήμως από τις αρμόδιες αρχές

<https://2021ellada.blogspot.com/2021/06/blog-post.html>

Επειδή Ουδέποτε κοινοποιήθηκαν οι επιστημονικές μελέτες πάνω στις οποίες βασίζονται τα μέτρα ώστε ο κάθε πολίτης να μπορεί να σχηματίσει πλήρη εικόνα και να λάβει τις σωστές αποφάσεις για τον εαυτό του.

Επειδή Για τη διενέργεια οποιασδήποτε Ιατρικής Πράξης είτε διαγνωστικής, είτε προληπτικής (μάσκα, τεστ,...), είτε θεραπευτικής (εμβόλιο, φάρμακα,...), είτε συμβουλευτικής (βάλτε μάσκα, κάνετε τεστ, κάνετε εμβόλιο,...), το ενδιαφερόμενο πρόσωπο θα πρέπει να είναι ελεύθερο να συναινέσει σ' αυτήν ή να την αρνηθεί αφού προηγηθεί η απαραίτητη και πλήρη ενημέρωσή του. Συνεπώς δεν μπορεί χωρίς συναίνεση να πραγματοποιηθεί ιατρική πράξη διότι παραβιάζεται η ελεύθερη βούληση του ατόμου όπως ειδικότερα περιεγράφηκε παραπάνω, όπως και καθίσταται σαφές ότι η συναίνεση για να είναι έγκυρη θα πρέπει να είναι απαλλαγμένη από κάθε εξωτερική πίεση απειλή ή Ψυχικό εξαναγκασμό αντίθετα δηλαδή στις ενέργειες των υπαλλήλων που πιέζουν, απειλούν και εκβιάζουν για συναίνεση στην εφαρμογή των ιατρικών πράξεων

Επειδή Οι μέχρι τώρα μελέτες, πειράματα και η διεθνής βιβλιογραφία συνηγορούν για τα αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που εμφανίζονται ότι επιδιώκονται με τα μέτρα, δηλαδή ότι η χρήση της μη ιατρικής κυρίως μάσκας από το γενικό πληθυσμό είναι επικίνδυνη και ότι οι ασυμπτωματικοί δεν μεταδίδουν την ασθένεια COVID-19. Ομοίως και τα τεστ και τα εμβόλια δεν έχουν καμία απόδειξη αξιοπιστίας.

https://2021ellada.blogspot.com/2021/02/blog-post_26.html

https://2021ellada.blogspot.com/2021/02/blog-post_39.html

Επειδή Οι υπάλληλοι, επειδή δε νοείται άγνοια νόμου, οφείλουν να είναι γνώστες των διατάξεων, του συντάγματος, των συμβάσεων και του ευρωπαϊκού και διεθνούς δικαίου και άρα να μην εφαρμόσουν τα παράνομα και αντισυνταγματικά μέτρα όπως ρητά ορίζεται στο **άρθρο 120 § 2**

- Επειδή** Οι υπάλληλοι εκτελούν προσταγή που τους έδωσε, σύμφωνα με τους νόμιμους τύπους, ο προϊστάμενος η οποία είναι προδήλως αντισυνταγματική και δεν την καταγγέλλουν ως τέτοια παραβιάζουν το **Άρθρο 21 Π.Κ.** (προσταγή)
- Επειδή** Δεν καταγγέλλουν αυτούς που δίνουν τις αντισυνταγματικές εντολές ξεκινώντας από τους ανωτέρους τους παραβιάζοντας το **Άρθρο 231 Π.Κ.** (υπόθαλψη εγκληματία)
- Επειδή** Με τη στάση τους και τις ενέργειές τους υποχρεώνουν τους πολίτες χωρίς τη θέληση τους να εκτίθενται σε σωματικό και ψυχικό κίνδυνο λόγω ιατρικών πράξεων (χρήσης μάσκας, τεστ, εμβολίων, ...) και λοιπών περιορισμών παραβιάζοντας το **Άρθρο 307 Π.Κ.** (παράλειψη λύτρωσης από κίνδυνο ζωής)
- Επειδή** Απειλούν με βάση παράνομη, αντισυνταγματική και γενικά πράξης ανήθικη και απρεπής που γενικά να αποδοκιμάζεται από την κοινωνική ηθική, για πρόκληση βασανισμού και περιορισμό των θεμελιωδών ελευθεριών και συνταγματικών δικαιωμάτων των πολιτών παραβιάζοντας το **Άρθρο 330 Π.Κ.** (παράνομη βία)
- Επειδή** Προκαλούν τρόμο και ανησυχία με τις απειλές μη εξυπηρέτησης, απομάκρυνσης από το κατάστημα και παντελούς απουσίας κάθε έννοιας νομιμότητας και ίσης αντιμετώπισης ως πολίτες παραβιάζοντας το **Άρθρο 333 Π.Κ.** (απειλή)
- Επειδή** Με τη μη εξυπηρέτηση, τις απειλές και τις λοιπές ενέργειές τους εμμέσως διαδίδουν ψευδώς ως γεγονός ότι οι πολίτες είναι άρρωστοι και αποτελούν δημόσιο κίνδυνο χωρίς αυτό να προκύπτει από κάποια επιστημονικά στοιχεία παραβιάζοντας το **Άρθρο 363 Π.Κ.** (συκοφαντική δυσφήμιση)
- Επειδή** Απειλούν για υποχρέωση σε ιατρικές πράξεις (χρήση μάσκας, τεστ, εμβόλια, ...) με αποτέλεσμα την επιδείνωση της ψυχικής κυρίως υγείας και της σωματικής για να μην αντιταχθούν στα αντισυνταγματικά μέτρα και χάσουν τη δουλειά τους ή την εύνοια της διοίκησης παραβιάζοντας το **Άρθρο 385 Π.Κ.** (εκβίαση)
- Επειδή** Προσπαθούν να επιβάλουν ιατρική πράξη (μάσκα, τεστ, εμβόλιο, ...) δηλαδή βιοϊατρική παρέμβαση, χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο και χωρίς ΑΤΟΜΙΚΗ δικαστική απόφαση εις βάρος των πολιτών, παραβιάζοντας το Σύνταγμα - άρθρο 5 § 5, (**Άρθρο 134 Π.Κ.**)
- Επειδή** Επέβαλαν ιατρική πράξη χωρίς συναίνεση, παραβιάζοντας τον Υπερσυνταγματικό νόμο 2462/1997 που αναφέρεται στα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα (**Άρθρο 134 Π.Κ.**)
- Επειδή** Επέβαλαν ιατρική πράξη χωρίς συναίνεση, παραβιάζοντας τον Υπερσυνταγματική απόφαση 2169/2013 του Ευρωκοινοβουλίου που αναφέρεται στα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα και το Σύνταγμα άρθρο 7 §2 (**Άρθρο 137Α Π.Κ.**)
- Επειδή** Προσπαθούν να επιβάλουν ιατρική πράξη (μάσκα, τεστ, εμβόλιο, συνταγή, κλπ) ενώ έχω επιλέξει να μη τη δεχτώ, προβαίνοντας σε διακρίσεις εις βάρος μου και παραβιάζοντας έτσι το Ενωσιακό Δίκαιο (**Κανονισμός (ΕΕ) 2021/953**) και κατά συνέπεια το Σύνταγμα (**Άρθρο 134 Π.Κ.**)
- Επειδή** Επέβαλαν ιατρική πράξη χωρίς συναίνεση όχι μόνο σε ένα αλλά και εν γνώσει τους με πρόθεση στο σύνολο των πολιτών που επισκέπτονται το κατάστημα και που αποτελούν

το ευαίσθητο τμήμα του άμαχου πληθυσμού των Ελλήνων, επιβάλλοντας νέες Συνθήκες Ζωής (εξόντωση), Έντονη Σωματική και Ψυχική Δοκιμασία (βασανιστήρια), περιθωριοποιώντας όλους όσους θέλουν να αποφασίζουν οι ίδιοι για τις ζωές τους, και την υγεία τους, στερώντας τους τα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα, παραβιάζοντας τον Υπερσυνταγματικό **νόμο 3003/2002 άρθρο 7** – Εγκλήματα κατά της Ανθρωπότητας.

Επειδή Επέβαλαν ιατρική πράξη χωρίς συναίνεση και ενάντια στη θέλησή μου, παραβιάζοντας το **Σύνταγμα άρθρο 120 §2 και 4, το Ενωσιακό Δίκαιο** και τους Υπερσυνταγματικούς νόμους που αποτελούν εφαρμογή των Διεθνών Συνθηκών και Συμβάσεων και αφορούν την προστασία των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και της Αξιοπρέπειάς του, όπως :

- τον **Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας,**
- την **Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου,**
- το **Ψήφισμα 2361/2021 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Resolution 2361)**
- τη **Σύμβαση Οβιέδο 1997,**
- την **Παγκόσμια Διακήρυξη για τη Βιοηθική και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα,**
- το **Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα,**
- την **ΕΚΘΕΣΗ σχετικά με την εξάλειψη των βασανιστηρίων στον κόσμο (Ευρωκοινοβούλιο 2013/2169 (INI)),**
- τη **Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (Παράρτημα στην απόφαση 39/46 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών),**
- το **Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης**
- το **Καταστατικό της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου**

Επειδή Καθ' όλη τη διάρκεια της παραβατικής συμπεριφοράς τους λειτουργούν οργανωμένα, με ιεραρχία και συγκεκριμένο στόχο, τελώντας σωρεία εγκληματικών πράξεων όπως περιεγράφηκαν παραπάνω, συνιστούν Εγκληματική Οργάνωση (**Άρθρο 187 Π.Κ.**)

Επειδή Επέβαλαν περιθωριοποίηση, στιγματισμό και περιορισμούς στους αντιδρώντες πολίτες, στην ουσία επιβάλλουν διαχωρισμό, διάκριση και κατηγοριοποίηση παραβιάζοντας τη Συνταγματικά (άρθρο 4) κατοχυρωμένη ισότητα όλων των Ελλήνων (**Άρθρο 134 Π.Κ.**)

Επειδή Η παραπάνω αναλυτικώς περιγραφόμενη παραβατική συμπεριφορά των εγκαλουμένων απέναντί μου συνιστά την πλήρωση της αντικειμενικής και υποκειμενικής υποστάσεως των εγκλημάτων της **εσχάτης προδοσίας, του βασανισμού, των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, της σύστασης εγκληματικής οργάνωσης** και σωρείας άλλων αξιόποινων παραβάσεων.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και για οποιουσδήποτε άλλους μπορώ να προσθέσω όταν μου ζητηθεί και με τη ρητή επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματός μου

Μ Η Ν Υ Ω

τους αναγραφόμενους με τη διαδικασία του αυτοφώρου, αφού πρόκειται για ΔΙΑΡΚΗ αυτόφωρα εγκλήματα/κακουργήματα και κυρίως Κατάλυση του Δημοκρατικού Πολιτεύματος,

και

Ζ Η Τ Ω

Την παραδειγματική κατά νόμον δίωξη και τιμωρία των εγκαλουμένων.

Επιπλέον δηλώνω ότι παρίσταμαι ως πολιτικός ενάγων για χρηματική ικανοποίηση προς αποκατάσταση της ηθικής, οικονομικής και όποιας άλλης βλάβης, την οποία υπέστην από τα πιο πάνω αδικήματα.

_____, ____ / ____ / 20__

Ο/Η Εγκαλ_____